

Magazine on *Low External Input Sustainable Agriculture*
Compilation of selected translated articles into *Tamil*

 **LEIS**
INDIA

லீசா இந்தியா
தமிழ் சிறப்பிதழ்





லீசா இந்தியா தமிழ் சிறப்பிதழ்

This issue in Tamil is a translated version of LEISA India magazine. This includes selected articles from LEISA India, originally published in English.

Address : AME Foundation
No. 204, 100 Feet Ring Road,
3rd Phase, Banashankari 2nd Block, 3rd Stage,
Bangalore - 560 085, India
Tel: +91-080- 2669 9512, +91-080- 2669 9522
Fax: +91-080- 2669 9410
E-mail: amebang@giasbg01.vsnl.net.in

LEISA India

Chief Editor : K.V.S. Prasad
Managing Editor : T.M. Radha

Translated by

K. Suresh Kanna

Translation coordination

Arunkumar Shivaray

Administration

G. Rukmini

Design and Layout

S Jayaraj, Chennai

Printing

L.S. Graphic Prints, Chennai

Cover photo

Azolla in SRI paddy
Photo: AME Foundation

Different editions

- **Regional Editions**
Telugu, Hindi, Kannada and Oriya
- **Farming Matters**
The Global edition in English
- **LEISA Revista de Agroecologia**
The Latin American edition in Spanish
- **LEISA India**
The Indian edition in English
- **AGRIDAPE**
The West African edition in French
- **Agriculturas, Experiencias em Agroecologia**
The Brazilian edition in Portuguese
- **LEISA CHINA**
The Chinese edition
- **BAOBAB**
East Africa edition in English

The editors have taken every care to ensure that the contents of this magazine are as accurate as possible. The authors have ultimate responsibility, however, for the content of individual articles.

The editors encourage readers to photocopy and circulate magazine articles.

Supported by MISSEREOR,
Published by AME Foundation

லீசா என்பது குறைந்த வெளியீடு பொருள் மற்றும் நிலைத்த வேளாண்மை என்பதன் சுருக்கமாகும். சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த வழிகளில் உற்பத்தியையும், வருமானத்தையும் பெருக்க விரும்பும் உழவர்களுக்கு தொழிற்நுட்ப மற்றும் சமூக ரீதியிலான வாய்ப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். “லீசா” என்பது உள்ளூர் வள ஆதாரங்கள் மற்றும் இயற்கையின் போக்குகளை அளவுடன் பயன்படுத்தி தேவைப்படும் போது பாதுகாப்பான அளவு வெளியீடு பொருட்களை திறன்பட கையாள்வதாகும். லீசா என்பது ஆண் மற்றும் பெண் உழவர்களை அந்த சமூகத்தை சுயபலம் மிக்கவர்களாகவும் சக்தி மிக்கவர்களாகவும் மாற்றி அதன் மூலம் அவர்களது எதிர்காலத்தை தங்கள் சொந்த அறிவு, திறமை, மதிப்பீடு, கலாச்சாரம் மற்றும் அமைப்புகளை அமைக்க உதவுவதாகும். லீசா என்பது மாறிவரும் சூழல்கள் மற்றும் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உழவர்கள் மற்றும் இதர பங்குதாரர்களின் திறமைகள் பங்கேற்பு அணுகுமுறைகள் மூலம் பலப்படுத்துவதாகும். லீசா என்பது பாரம்பரிய அறிவையும், அறிவியல் பூர்வமான அறிவையும் இணைத்து அதன்மூலம் கொள்கை உருவாக்கத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு சாதகமான சூழலை உருவாக்குவதாகும். லீசா என்பது ஒரு கருத்து ஒரு அணுகுமுறை மற்றும் விவேகமான செய்தி.

மிசேளரியர் என்பது வளர்ச்சி ஒத்துழைப்பிற்காக, ஜெர்மனி நாட்டில் உள்ள கத்தோலிக்க பாதிரியார்களால் 1958 ஆம் ஆண்டில் நிறுவனப்பட்ட ஓர் நிறுவனமாகும். மிசேளரியர், கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஆப்ரிக்கா, ஆசியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஏழ்மையை ஒழிப்பதற்காக போராட்டத்தில் தன்னை அர்பணித்து பணியாற்றி வருகிறது. மதம், நாகரீகம், பாலினம் என்ற எந்த வேறுபாடுமில்லாமல் மனித குலத்தின் தேவைக்கு தனது உதவியை அளித்து வருகிறது.

ஏழை மற்றும் பின்தங்கிய மக்கள், தாங்களாக துவக்கும் எந்த ஒரு முயற்சிக்கும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நம்புகிறது. உள்ளூர் கூட்டாளிகளுடன் குறிப்பாக, கிருத்துவ கோயில்களோடு தொடர்புடைய நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், சமூக இயக்கங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றோடு இணைந்து பணியாற்றுவதை விரும்புகிறது. பயனாளிகளோடு இணைந்து, அதன் கூட்டாளிகள் உள்ளூர் வள மேம்பாட்டு முறைகளில் உதவியும், திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியும் வருகின்றனர். இவ்வழியாகவே, மிசேளரியர் தனது கூட்டாளிகளுடன் இணைந்து, தொடர்ச்சியாக மாறிவரும் சவால்களை எதிர்கொள்கிறது.

www.misereor.de; www.misereor.org

ஏ.எம்.இ. பவுண்டேஷன் குறைந்த வெளியீடு பொருள் மூலம் இயற்கை வள ஆதாரங்கள் மேலாண்மைக்காக பாரம்பரிய அறிவையும் புதிய கண்டுபிடிப்பு தொழில்நுட்பங்களையும் ஒன்றிணைத்து நிலைத்த வாழ்வாதாரப் பணிகளைபெருக்குவதில் ஈடுபட்டு வருகிறது. ஏ.எம்.இ. பவுண்டேஷன் வேளாண்மையில் மாற்றுக்களையும் அறிவையையும் பெருக்குவதிலும் பயிற்சிகள் அளிப்பதிலும் வளர்ச்சி பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதிலும் அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், தக்காண பீடபூமி பகுதிகளில் சிறு, குறு உழவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றி வருகிறது.

ஏ.எம்.இ. நிறுவனம் ஆர்வமுள்ள விவசாய குழுக்களுடன் பல கிராமங்களில் மாற்று விவசாய முறைகளை பெருக்கவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் பணி செய்து வருகிறது. இந்த பகுதிகள் இயற்கை வேளாண் முறைகளை கொண்டுவர முயற்சிக்கும் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தி கொண்டு வரும் தன்னார்வக் குழுக்கள் மற்றும் கூட்டமைப்புகளுக்கு கற்றுக்கொள்ளும் இடங்களாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. www.amefound.org

டிர்ஸ்ட் உறுப்பினர்கள்

முனைவர். ஆர். துவாரகிநாத், சேர்மன்
திரு. எஸ். எல். பூரிநிவாஸ், பொருளாளர்
முனைவர். வித்தல் ராஜன், உறுப்பினர்
முனைவர். எம் மகாதேவப்பா, உறுப்பினர்

முனைவர். என். கே. ஷாங்கி, உறுப்பினர்
முனைவர். என். ஜி. ஹெக்டே, உறுப்பினர்
முனைவர். வி. வீரபத்தையா, உறுப்பினர்
திரு. சிரஞ்சீவ் சிங் ஐ.ஏ.எஸ், உறுப்பினர்
திரு. கே. வி. எஸ். பிரசாத், செயல் இயக்குநர்

4. **கிராமப்புற இளைஞர்களோடு பணி செய்து சமூக முதலீடுகளை உருவாக்குவது**
பி.வி. ஜோஷி மற்றும் கே.வி.எஸ். பிரசாத்
7. **தீவன வங்கிகள் பெண்களின் வேலைப்பளுவை குறைக்கும் தொழில்நுட்பம்**
ஷாலினி மிஸ்ரா, ஆர்.கே. மைக்குரி மற்றும் தீபக் தயானி
11. **சிறு உழவர்கள் மத்தியில் மனித முதலீட்டை அதிகரித்தல் ஒரு கட்டமைப்பு அணுகுமுறை**
சி. ரவீந்தர் ரெட்டி, அசோக் எஸ். அலுவர், பெலும் வி.எஸ். ரெட்டி, பி.பார்த்தசாரதி ராவ், சி.எல்.எல். கௌடா, ஆர். ரெத்னாகர் மற்றும் ஈ.ஈ.ஐ.ஏ.என்.ஜி. ரெங்கா
14. **பிராந்திய அளவிலான உணவு உற்பத்தி முறைகள் உணவு உத்திரவாதத்தையும், பல்லுயிர் பெருக்கத்தையும் உறுதிப்படுத்துகிறது**
சுமன் சகாய்
17. **பண்ணையிலிருந்து கற்பது, கற்றதை பண்ணைக்கு அளிப்பது**
நந்தீஸ்

கிராமப்புற இளைஞர்களோடு பணி செய்து சமூக முதலீடுகளை உருவாக்குவது

பி.வி. ஜோஷி மற்றும் கே.வி.எஸ். பிரசாத்

4



இளைஞர்களுக்கு சரியான பயிற்சிகளும், சந்தர்ப்பங்களும் கொடுக்கப்பட்டால் அவர்கள் பொருளாதார மற்றும் சமூகப் பயன்களைப் பெறக்கூடிய செயல்பாடுகளில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் திறமையை வெளிப்படுத்துவார்கள். மனித ஆதாரங்களை உருவாக்குவது என்பது அதிக லாபங்களை ஈட்டும் நல்ல மூதலீடாகும். கிராமப்புற இளைஞர்களை மையமாக வைத்து அவர்களுடன் செயல்பட்டு வரும் வேளாண்மை மனிதன் உயிர்ச்சூழல் நிறுவனம் சிறந்த வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

அன்பான வாசகர்களே

வேளாண்மையில் இளைஞர்களின் பங்கை அதிகரிப்பது என்ற முக்கியமான கருத்தாக்கத்தை மையப்படுத்தி வெளிவந்துள்ள ஜூன் 2013 இதழை தங்களுக்கு அளிப்பதில் நாங்கள் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கிறோம்.

வேளாண்மையின் எதிர்காலம் கிராமப்புற இளைஞர்களே. இளம் விவசாயிகள் வேளாண்மையில் ஈர்க்கப்பட்டு அதிகளவு ஆர்வமுடன், அதுவும் இயற்றை வேளாண் முறையில் ஈடுபட்டுவருவதை நாம் காண முடிகிறது. இது ஒரு சாதகமான சூழல். மனித வள ஆதாரங்களை உருவாக்குவதில் செலவழித்து அதிக கூடுதல் பலனை பெற உதவும். இந்த இதழில் உள்ள கட்டுரைகள் அந்த முயற்சிகள் எப்படி செய்யப்பட்டன என்பதை விவரிக்கின்றன. மேலும் வள ஆதாரங்களை – தீவனங்களை தீவன வங்கிகள் மூலமும், நீர் ஆதாரங்களை செம்மை நெல் சாகுபடி முறை மூலமும் பாதுகாப்பது குறித்து கொடுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளை படித்து பயனடையலாம்.

இந்த இதழை படிப்பதன் மூலம் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவீர்கள் என நம்புகிறோம். இந்த இதழில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள் குறித்த தங்களின் கருத்துகளை எதிர்பார்க்கிறோம். உங்களின் கருத்துக்களை, ஆலோசனைகளை, மற்றும் எண்ணங்களை இணைய தளத்திலோ அல்லது தபால் மூலமாகவோ அல்லது மின்னஞ்சல் (leisaindia@yahoo.co.in) மூலமாகவோ தெரிவிக்கலாம். உங்களின் விவசாய நண்பர்கள் யாரேனும் இந்த இதழை படித்து பயனடைய வேண்டுமென நீங்கள் விரும்பினால், அவரது முழு முகவரியை எங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கவும். நாங்கள் அவர்களுக்கு இந்த இதழை மகிழ்ச்சியுடன் அனுப்பி வைக்கிறோம்.

ஆசிரியர்கள்

பண்ணையிலிருந்து கற்பது, கற்றதை பண்ணைக்கு அளிப்பது

நந்தீஸ்

17

வேளாண்மைக்கும் எந்த ஒரு பணியைப் போல், அர்பணிப்பு, புரிந்து கொள்ளுதல், தொடர்ந்து கற்றுக் கொள்ளுதல் மற்றும் புதிய சிந்தனைகளை செயல்படுத்துவது மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவற்றை உயிர்ச்சூழல் வாழ்விடத்தின் ஒரு பகுதியாக பாப்பது என்பது தேவைப்படுகிறது. இங்கே ஒரு இளம் விவசாயி தனது பண்ணையை கற்றுச்சூழலுக்கு எந்த ஒரு பாதிப்பும் ஏற்படுத்தாமல் மிகுந்த அக்கறையோடு வளர்த்துவது வருவது குறித்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.



கிராமப்புற இளைஞர்களோடு பணி செய்து சமூக முதலீடுகளை உருவாக்குவது

பி.வி. ஜோஷி மற்றும் கே.வி.எஸ். பிரசாத்

இளைஞர்களுக்கு சரியான பயிற்சிகளும், சந்தர்ப்பங்களும் கொடுக்கப்பட்டால் அவர்கள் பொருளாதார மற்றும் சமூகப் பயன்களைப் பெறக்கூடிய செயல்பாடுகளில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் திறமையை வெளிப்படுத்துவார்கள். மனித ஆதாரங்களை உருவாக்குவது என்பது அதிக லாபங்களை ஈட்டும் நல்ல முதலீடாகும். கிராமப்புற இளைஞர்களை மையமாக வைத்து அவர்களுடன் செயல்பட்டு வரும் வேளாண்மை மனிதன் உயிர்ச்சூழல் நிறுவனம் சிறந்த வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.



ரமேஷ் குமார், 30 வயதை நெருங்கும் ஓர் ஆர்வமுடைய இளைஞர். கர்நாடக மாநிலம் கோலார் மாவட்டத்தில் உள்ள பாலமண்டே என்ற கிராமத்தில் வசித்து வருகிறார். அவர் ஒரு விவசாய குடும்பத்தை சேர்ந்தவர். அவருக்கு உள்ள 3 ஏக்கர் மானாவாரி நிலத்தில் கேழ்வரகு, ஆமணக்கு, நிலக்கடலை, கம்பு மற்றும் எள் போன்ற பயிர்களைச் சாகுபடி செய்து வந்தார். விவசாய குடும்பத்தை சேர்ந்தவராக இருந்த போதிலும் ரமேஷ்க்கு விவசாயத்தில் ஆர்வம் இல்லை.

ரமேஷ் தனது தந்தையை இழந்தபின் அவரது வாழ்க்கையில் மாற்றங்கள் நிகழ குடும்பத்தை எடுத்து நடத்த வேண்டிய பொறுப்பு அவருக்கு ஏற்பட்டது. மற்ற இளைஞர்களைப் போலவே, பட்டதாரியான அவருக்கும் இயற்கையாகவே வெளியில் சென்று வேலைத் தேடுவதே அவரது விருப்பமாக இருந்தது. அதில் அவர் வெற்றியும் கண்டு செக்யூரிட்டியாகவும், பேக்கரி கடையிலும், மற்ற கம்பெனிகளிலும் வேலை செய்தார். ஆனால் குடும்பத்தின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. இதனால் அவர் தன்னுடைய கிராமத்திற்கே திரும்பினார்.

களத்தில் கற்றவை

தனது கல்வி படிப்புக்கு ஏற்றவாறு “மைராடா” என்ற அரசு சாரா நிறுவனத்தால் அமைக்கப்பட்ட சுயஉதவிக் குழுக்களின் பதிவேடுகளை எழுதும் பணியை ரமேஷ் தேர்வு செய்தார். 1 வருடம் கழித்து நிறுவனத்தின் மற்ற வளர்ச்சித் திட்டப்பணிகளை அவரது பகுதிகளில் கொண்டு செல்வதில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இது அவருக்கு விவசாயிகளோடு கலந்து பேசும் சந்தர்ப்பத்தையும், வேளாண்மை தொடர்பான பல்வேறு விஷயங்களை புரிந்து கொள்வதற்கும் உதவியது. அவரது பண்ணையிலும் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் வளர ஆரம்பித்தது.

2007-08 ஆம் ஆண்டுகளில் (ஏ.எம்.இ) விவசாயம், மனிதன், சுற்றுச்சூழல் நிறுவனம் என்ற அரசு சாரா நிறுவனம் நிலைத்த வேளாண்மையை பரவலாக்கும் பணிகளை அவரது பகுதியில் துவக்கியிருந்தது. அசோலா வளர்ப்பு, மண்புழு உரம் தயாரிப்பு போன்ற சிறிய தொழில் நுட்பங்களை ஆர்வமுடைய விவசாயிகள் மத்தியில் கொண்டு சென்றது. ரமேஷிடம் உள்ள ஆர்வத்தையும், வேளாண்மையில் அவருக்கு உள்ள ஈடுபாட்டையும் கண்டு கொண்ட ஏ.எம்.இ நிறுவனம் இந்த

தொழில்நுட்பங்களை விவசாயிகளிடத்தில் கொண்டு போய் சேர்க்கும் நபராக அடையாளம் கண்டது. முதலில் அவர் அசோலா வளர்ப்பிலும், மண்புழு உரம் தயாரிப்பிலும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டார். இந்த தொழில்நுட்பங்களை மற்ற விவசாயிகளுக்கு கற்றுக் கொடுப்பதற்கு முன் தனது பண்ணையில் செய்து பார்க்க முயற்சி செய்தார். பண்ணையை சுற்றிலும், பண்ணையிலும் அதிக இழைதழைகள் இருப்பதைக் கண்டு 2 மண்புழு உர தொட்டிகளைக் கட்டினார். சிறிய அளவில் துவக்கி, தொடர்ந்து மண்புழு உர உற்பத்தியில் ஈடுபட ஆரம்பித்தார். மண்புழு உரத்தினை கேழ்வரகு பயிருக்கு உரமாக பயன்படுத்தி ஏக்கருக்கு 12 குவிண்டால் மகசூலை எடுத்தார். அதன்பிறகு பல விவசாயிகளுக்கு அசோலா வளர்ப்பு மற்றும் மண்புழு உர உற்பத்திக்கு வழிகாட்டினார்.

அதன்பிறகு ஒரு வருடம் கழித்து மண் வளத்தை கூட்டுவதற்கு குளத்து வண்டல் மண்ணை பயன்படுத்தும் மற்றொரு திட்டத்தில் பங்கேற்று அதில் தேர்ச்சி பெற்ற பின், சுற்றுப்புறத்தில் உள்ள 12 கிராமங்களில் 15 பயிற்சிகளை நடத்தினார். 20 சுய உதவிக்குழுக்களின் உறுப்பினர்களுக்கு மண்ணில் இயற்கை பொருட்களை குளத்து வண்டலை பயன்படுத்தி அதிகப்படுத்த பயிற்சிகள் அளித்தார். விவசாயிகளுடன் அவரது தொடர்ச்சியான தொடர்புகள், அவர்களுக்கு பல்வேறு அம்சங்களில் வழிகாட்டவும், களத்தில் உள்ள பிரச்சனைகள் குறித்து முழுமையான புரிதலுக்கு உதவியது. வேளாண்மை மீது அவருக்கு நம்பிக்கையை அதிகரிக்கவும் செய்தது.

இளைஞர்கள் நல்ல வேளாண் அனுபவங்களை பெறும் பொழுது அவர்களுக்கு வேளாண்மையில் மேல் ஆர்வம் ஏற்படுகிறது. இந்த நல்ல வேளாண் அனுபவங்களை பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளை வயல்வெளிப்பள்ளிகள் உருவாக்கி தருகின்றன.

கிராமப்புற இளைஞர்களை நிலைத்த விவசாயத்தை பரவலாக்குபவர்களாக பயிற்றுவித்தல்

மன மாற்றங்கள் வழியாக வேளாண்மை முறைகளில் மாற்றங்களை கொண்டுவருவதற்கு ஒரு பயிர்ப் பருவம் முழுக்க வயல்வெளிப்பள்ளியை நடத்தும் முறை ஒரு சிறந்த மேம்பாட்டு வழிமுறையாக ஏ.எம்.இ நிறுவனம் கருதுகிறது. இதற்கு வயல்வெளிப்பள்ளியில் உறுதியான மாற்றங்களை கொண்டு செல்லும் நபர்கள் வேண்டும். உள்ளூர் மனித வளத்தை வயல்வெளிப்பள்ளி முறையில் பயிற்றுவிக்க ஏ.எம்.இ நிறுவனம் திட்டமிடும் போது, வேளாண்மையில் ஆர்வமில்லாத இளைஞர்கள் தான் அதிக விகிதாச்சாரத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை நன்கு புலப்பட்டது. நிலைத்த வேளாண்மையை கிராமங்களில் பரவலாக்கவும், நிலைத்திருக்கும்படி செய்வதற்கும் அவர்கள்தான் சிறந்த திறன் கொண்டவர்களாக பார்த்தது. கீழ்க்கண்ட கருத்துக்கள் மற்றும் அணுகுமுறைகளை கொண்டு ஏ.எம்.இ நிறுவனம் கிராமப்புற இளைஞர்களை தேர்வு செய்து பயிற்றுவிக்கவும் ஆரம்பித்தது.

- நல்ல வேளாண் முறைகள் குறித்த அனுபவங்களை உருவாக்கும் போது இளைஞர்களுக்கு வேளாண்மையில் ஆர்வம் ஏற்படுகிறது— இந்த அனுபவங்களை வயல்வெளிப்பள்ளி கொடுக்கிறது.
- சமூகத்தில் தலைமைத்துவ பண்பை செயலாற்ற இளைஞர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். வெறுமனே கடைபிடிப்பாளர்களாக அவர்களது திறமைகளை வளர்த்தெடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களை வயல்வெளிப்பள்ளியை வழிநடத்திச் செல்லவும், கிராமப்புற வேளாண் வழிகாட்டிகளாக கற்றுத்தேர்வதற்கும் வயல் வெளிப்பள்ளி மற்றும் கிராமப்புற பண்ணைக் கையேடுகள் சந்தர்ப்பத்தை கொடுக்கிறது.
- இளைஞர்கள் வித்தியாசமானவர்களாகவும், அங்கீகரிக்கப்படவும் விரும்புகிறார்கள். – உயிர்ச்சூழல் அணுகுமுறைகள் அவர்களை ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட வழிகளில் வித்தியாசமானவர்களாகவும், வெற்றி பெற்றவர்களாகவும் உருவாக உதவுகிறது.
- இளைஞர்கள் வித்தியாசமான கற்றுக்கொள்ளும் முறைகளை எதிர்பார்க்கிறார்கள். – கற்றுக்கொள்ளும் முறைகளில் ஆய்வுகள், குழுவாக செயல்படும் பயிற்சிகள், விளையாட்டு முறைகள் உள்ளடக்கி இருக்கும் போது அவர்களுக்கு ஆர்வம் ஏற்படுகிறது. ஏ.எம்.இ நிறுவனம் நடத்தும் வயல்வெளிப்பள்ளியும், பங்கேற்று தொழிநுட்ப வளர்ச்சி முறையும், இது போன்ற பல கற்றுக்கொள்ளும் நிலைமைகளை உருவாக்குகிறது.

ஏ.எம்.இ நிறுவனம் இளைஞர்களுக்கு வேளாண் வழிகாட்டிகள் மற்றும் வழி நடத்துநர்களாக உருவாக்க தீவிரமான மற்றும் அனுபவ ரீதியான கற்றுக் கொள்ளும் முறைகளையும், நீண்ட கால பயிற்சியை கொண்டு செல்வதில் ஈடுபட்டு வருகிறது— (15 நாட்கள் கொண்ட குறுகிய கால பயிற்றுநர் பயிற்சி மற்றும் சில நீண்ட கால பயிற்றுநர் பயிற்சி). இந்த இளைஞர்கள் கிராமங்களில் இருந்து தேர்வு செய்யப்பட்டு, பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டு அவர்களது சொந்த கிராமங்கள் மற்றும் அருகாமையில் உள்ள கிராமங்களுக்கு வேளாண் வழிகாட்டிகளாக திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றனர். உயிர்ச்சூழல் சார்ந்த மாற்று தொழில்நுட்பங்களை மட்டும் செயல்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் வயல்வெளிப்பள்ளி போன்ற பங்கேற்பு முறையில் கற்கும் முறைகளை வழிநடத்தும் திறமைகளும் பயிற்சிகளில் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. கற்றலின் ஒரு பகுதியாக அவர்களுக்கு வயல்வெளிப்பள்ளிகளையும், அறிவுப் பகிர்வு நிகழ்வுகளாக கள கல்வி சுற்றுலா மற்றும் வயல் தின விழாக்களை நடத்துவது குறித்தும் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். வளர்ச்சித் திட்டங்களில் நிலைத்த விவசாயத்தை பரப்புவர்களாகவும் அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள். இங்ஙனம் அவர்கள் உயிர்ச்சூழல் வேளாண் குறித்த கருத்துக்களை, தொழிநுட்பங்களை, சமூக மற்றும் நிறுவன ரீதியான திறமைகளை புரிந்து கொள்வதில் தேர்ச்சி பெற்று உயிர்ச்சூழல் மாற்றுத் தொழில்நுட்பங்களை கடைபிடிப்பது மட்டுமல்லாமல் வேளாண் வழிகாட்டிகளாகவும், கற்றுக்கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளை வழிநடத்தி செல்பவர்களாகவும் சேவை செய்து வருகின்றனர். இதன் விளைவாக, அவர்களின் சமூக அளவில் நல்ல மரியாதையும், மதிப்பையும் பெற்றுள்ளதை அனுபவித்து வருகின்றனர். வேளாண்மை பற்றிய அனுபவ பயிற்சி பெற்றதனால் இவர்கள் சமூகத்தில் வாழ்நாள் சொத்தாக திகழ்கின்றனர். இந்த மாதிரியான செயல்பாடுகளை கொண்டு செல்வதில் உள்ள செலவினங்களை குறைப்பதிலும் பங்கு செலுத்துகின்றனர். இதுவரையில் 500க்கும் மேற்பட்ட கிராமப்புற இளைஞர்கள் பயிற்சியிலும் மற்ற திட்டங்களில் பங்கெடுத்துள்ளனர். ஏ.எம்.இ நிறுவனம் 3 தென்னிந்திய மாநிலங்களில் கொண்டு செல்லும் செம்மை நெல் சாகுபடியில் இளைஞர்கள் அதிக ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் ஏ.எம்.இ நிறுவனத்திற்கான கிராமப்புற பயிற்றுநராகவும், மற்ற தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும் ஆத்மா திட்டத்தின் கீழ் உள்ள வளர்ச்சிப் பணிகளை எடுத்துச் செல்வதில் பயிற்றுநராகவும் திகழ்ந்து வருகின்றனர்.

இதற்கிடையில் ஏ.எம்.இ நிறுவனம் நிலைத்த வேளாண்மையில் கிராமப்புற இளைஞர்களின் திறன்களை மேம்படுத்தும் பயிற்சிகளை துவக்கியது. மனித முதலீடுகளை கிராமப்புற பகுதிகளில் உருவாக்குவதை நிலைத்த வேளாண்மை தொடர்பான செயல்பாடுகளின் நிலைத்த தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் அணுகுமுறையாக ஏ.எம்.இ நிறுவனம் செயல்படுத்தியது. 2008 ஆம் ஆண்டு ஏ.எம்.இ நிறுவனம் நடத்திய குறுகிய கால பயிற்றுநர் பயிற்சிக்கு ரமேஷ் தேர்வு செய்யப்பட்டு பயிற்றுவிக்கப்பட்டார். 15 நாட்கள் நடைபெற்ற இப்பயிற்சியானது வயல்வெளிப்பள்ளியை மையப்படுத்தி கூடுதலாக வழிநடத்தும் திறனையும்

கூட்டுவதையும் மையமாகக் கொண்டு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. மற்றவர்களுடன் சேர்த்து ரமேஷம் உயிர்ச்சூழல் வேளாண்மை தொடர்பான பல்வேறு விஷயங்களை கற்றுக் கொண்டார். மிக முக்கியமாக, இப்பயிற்சியானது அவருக்கு வள ஆதாரங்களை மேலாண்மை செய்வதில் உள்ள பல்வேறு அம்சங்களை புரிந்து கொள்வதற்கும், பூச்சி மற்றும் நோய் மேலாண்மை முறைகளை வயல்சூழல் ஆய்வுகள், குறுகிய கால மற்றும் நீண்ட கால பரிசோதனைகள் போன்ற செயல்முறைகளை தெரிந்து கொள்வதற்கும் உதவியது. விவசாயம் குறித்த அவரது கண்ணோட்டத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஆர்வமும்,



பரிசோதனைகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது

பரிசோதனை செய்து பார்க்கும் தன்மையும் அவரிடம் மேலோங்கி இருந்தது.

2009-10 ஆண்டு அவர் செம்மை நெல் சாகுபடி பற்றிய நுணுக்கங்களை கற்றுக் கொண்டார். இந்த முறையில் அவர் சுற்றியுள்ள 15 கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி அளித்தார். அவரது சொந்த பண்ணையிலும் செம்மை நெல் சாகுபடியை கடைபிடித்து அதன் பலன்களையும் பெற்றார்.

தற்போது ரமேஷ் நிலைத்த விவசாயத்தை பரவலாக கொண்டு செல்பவராக, பாலமண்டே கிராம பஞ்சாயத்திற்கு உட்பட்ட 5 கிராமங்களை சேர்ந்த 1200 விவசாயிகளுக்கு நிலைத்த வேளாண் முறைகளை பரவலாக்கி வருகிறார். அவர் நெல், தக்காளி, கடலை மற்றும் கேழ்வரகு பயிர்களில் வயல்வெளிப்பள்ளியை நடத்தும் சிறந்த பயிற்றுநராக விளங்கி வருகிறார்.

பரவலாக்கம் - தொலைவான மற்றும் விரிந்த பரந்த பகுதிகளை நோக்கி

திறன் மற்றும் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டதன் விளைவாக இந்த பகுதியில் ஒரு சிறந்த பயிற்றுநராக ரமேஷ் அழைக்கப்பட்டார். வேளாண் துறை, தோட்டக்கலைத் துறை மற்றும் கால்நடைத்துறை போன்ற அரசுத் துறைகளினால் அவருக்கு நல்ல அங்கீகாரம் கிடைக்கிறது. கர்நாடக அரசின் ஆத்மா - வேளாண் தொழில்நுட்ப மேலாண்மை நிறுவனத்தின் வாயிலாக நடைபெறும் வயல்வெளிப்பள்ளிகளுக்கு உள்ளூர் பயிற்சியாளராக பணிபுரிந்து வருகிறார்.

வேளாண்மையில் நல்ல வருமானத்தை பெறுவதோடு மட்டுமல்லாமல், மற்ற விவசாயிகளுக்கு உதவி அவர்கள் நிலைத்த வேளாண் முறைகளை கடைபிடிக்க உற்சாகம் அளித்து வருகிறார். மற்ற இளைஞர்களையும் வேளாண்மையை ஒரு தொழிலாக எடுத்து அதில் ஈடுபட வலியுறுத்தி வருகிறார். ஒவ்வொரு வருடமும், இளைஞர்களை

ஒருங்கிணைத்து அவர்களை கிரிஷி மேலா என்று அழைக்கப்படும் வேளாண் கண்காட்சிக்கு அழைத்து சென்று அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுத்துகிறார். விவசாயிகளை ராய்தா சபர்கா கேந்தாவோடு தொடர்புகள் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு வேளாண் இடுபொருட்களை பெற உதவி வருகிறார். இதுவரை 150க்கும் மேற்பட்ட உழவர்கள் இவர் மூலம் துறை சார்ந்த பல்வேறு திட்டங்களை பெற்று பயனடைந்துள்ளனர்.

இன்று ரமேஷ் தனது குடும்பத்தோடு அவரது கிராமத்தில் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வருகிறார். அவரிடம் சுய ஆர்வமும், சுய சிந்தனையும் அதிகமாக இருப்பதால், தன்னால் ஒரு குறிக்கோள் மிக்க வாழ்க்கையை நடத்தி செல்ல முடிவதாக உணர்கிறார். அவரது குழுமத்தில் அவர் ஆராய்ச்சியோடு வேளாண்மையில் ஈடுபடும் ஒரு தலைவராக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளார். அவரது கிராமத்தில் உள்ள இளைஞர்களுக்கு அவர் ஒரு முன்மாதிரியாக திகழ்வதில் வியப்பொன்றுமில்லை.

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2011, வால்யூம் 13, இதழ் 1

பி.வி. ஜோஷி மற்றும் கே.வி.எஸ் பிரசாத்

ஏ.எம்.இ பவுண்டேஷன்,
எண் 204, 100 அடி ரிங்கு ரோடு,
3வது பேஸ், பனசங்கரி 2வது பிளாக், 3வது ஸ்டேஜ்,
பெங்களூரு - 560 085, இந்தியா
மின்னஞ்சல்: amebang@giasbg01.vsnl.net.in

நன்றிக்குரியவர்கள்

ஏ.எம்.இ நிறுவனத்தை சேர்ந்த திரு. அருண் குமார் மற்றும் திரு. ரமேஷ் அவர்கள் கொடுத்த தகவல்கள் நன்றிக்கு உரித்தானவர்கள்.

தீவன வங்கிகள்

பெண்களின் வேலைப்பளுவை குறைக்கும் தொழில்நுட்பம்

ஷாலினி மிஸ்ரா, ஆர்.கே. மைக்குரி மற்றும் தீபக் தயானி

அதிவேகமாக வளரக்கூடிய, அதிக சத்துக்கள் நிறைந்த தீவனப் பயிர்களை வேளாண் பண்ணைகளில் வளர்த்தெடுப்பது பெண்களின் அதிக தொலைவுகளில் உள்ள காடுகளுக்கு சென்று, தீவனங்களை சேகரிக்க வேண்டிய வேலைப்பளுவை குறைப்பதோடு, காடுகள் அழியாமல் பாதுகாப்பதற்கும் பெரிதும் உதவுகிறது. ஹிமாலய சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஜி.பி. பண்ட் நிறுவனமானது இந்த வகையிலான தீவன வங்கி மாதிரிகளை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டு வெற்றி பெற்றுள்ளது.

கேதர்நாத் வைல்டுலைப் பகுதியில் உள்ள மைக்காந்த கிராமமானது உத்தரகாந்த் மாநிலத்தின் சாமொலி ரூத்ரபிராயக் மாவட்டத்தில் உள்ளது. இந்த கிராமத்தில் வசிப்பவர்களில் அதிகபடியானோர் உள்ளூர் கார்வாஸ் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். வேளாண்மை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பதோடு, சுற்றுலா தொடர்புடைய வேலைகள்தான் இந்த பள்ளத்தாக்கின் வருமானத்தை தரக்கூடிய ஆதாரங்களாகும்.

அதிக உயரமான பகுதிகளில் வாழும் மற்ற சமூகங்களைப் போலவே, கால்நடை வளர்ப்பானது இங்கும் நடைமுறையில் உள்ளது. கால்நடைகளை வளர்ப்பது என்பது அவர்களின் சமூக அமைப்பு முறையில் தவிர்க்க முடியாத பகுதியாகும். ஒவ்வொரு குடும்பமும் 5 முதல் 8 உள்ளூர் கால்நடை இனங்களை அதாவது 1 பசு, ஒரு ஜோடி வண்டி மாடுகள், 1 எருமை மாடு மற்றும் ஒரு குதிரை அல்லது ஒரு கோவேரி கழுதை போன்ற கால்நடைகளை பாரம்பரிய முறையில் வளர்த்து வருகின்றார்கள். சில குடும்பங்கள் வெள்ளாடு

மற்றும் செம்மறி ஆடுகளையும் வளர்ப்பார். ஆனால் கடந்த சில பத்தாண்டுகளாக அப்படிப்பட்ட குடும்பங்கள் 20 ல் இருந்து 4 - 5 குடும்பங்களாக குறைத்து விட்டது. ஏனென்றால் கெல்வால் பகுதிகளில் உள்ள பெரும்பாலான ஆல்பைன் மற்றும் மேய்ச்சல் நிலங்களில் ஆடுகளை மேய்ப்பதற்கு தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களில் இருந்து கிடைக்கக்கூடிய தீவனங்கள் கால்நடைகளில் திடமான ஆரோக்கியத்திற்கு போதுமானதாக இல்லை. எனவே இங்கு வசிக்கக்கூடிய மக்கள் இந்த கேதார் பள்ளத்தாக்கின் மேல்பகுதிகளில் கிடைக்கக்கூடிய காடுகளை அடிப்படையாக கொண்ட தீவன ஆதாரங்களை பெரிதும் நம்பியுள்ளனர். பாரம்பரிய பயிர்களை மற்றும் பயிரிடும் முறைகள் கைவிடப்பட்டு, அந்த நிலங்களில் உருளைக்கிழங்கும், அவரைச் செடியும் பெரிய அளவில் பயிரிடும் போக்கு அதிகரித்துள்ளது. இதன் காரணமாக பண்ணை கழிவு உரம் தயாரிப்பதற்கு காடுகளில் கிடைக்கும்



உயிர்க்கழிவின் அளவும், பருப்பு வகை பயிர்களை பயிரிட உதவும் மரக்கிளைகளுக்கும் பெரியளவில் புற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தியது. தீவனத் தேவையில் பெரும்பான்மையான பங்கு (62.2 விழுக்காடு) காடுகளில் இருந்து கிடைக்கக்கூடிய மரங்கள், குறுஞ்செடிகள், இலைகள் மற்றும் தரையில் வளரக்கூடிய மூலிகை செடிகளில் இருந்து கிடைக்கிறது. மீதம் தேவைப்படும் பகுதியானது (37.8 விழுங்காடு) வேளாண் காடுகளில் இருந்தும், குறைந்த உயரம் கொண்ட புல்வெளிகளிலும், வளமில்லாத நிலங்களிலும், அதிக உயரம் கொண்ட புல்வெளிகளிலும், பயிர்களில் இருந்து கிடைக்கும் கழிவுகளில் இருந்தும் கிடைக்கிறது. பல்வேறு வகையான மர வகைகள், காடுகளில் வளரும் தாவர கூட்டங்களில் இருந்தும், வேளாண்மையில் கழிவாக கிடைக்கும் பொருட்களும் கால்நடைகளுக்கு உணவாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

முந்தைய நாட்களில் காடுகளில் உள்ள சமூகத்திற்கு சொந்தமான நிலங்களில் கால்நடைகளை மேய்ச்சலுக்கு விடப்பட்டு வந்தது. அப்படி தங்களுக்கு தேவையான உணவுகளை தேடிக்கொள்ளும் கால்நடைகள் பால் கறப்பதற்காகவும், கொடிய காட்டு மிருகங்களிடம் இருந்து பாதுகாப்பதற்காகவும் ஒரே இடத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டு வந்தன. இன்றைய கால கட்டத்தில், பொதுவாகவே கால்நடைகள் கொட்டில் முறையில் தீவனங்கள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் எருமைமாடுகள், ஆடுகள் மற்றும் செம்மறி ஆடுகள் அருகில் உள்ள காடுகளில் உள்ள மேய்ச்சல் நிலங்கள் அல்லது அல்பைன் மற்றும் காராக்குகளில் மேய்ச்சலுக்கு விடப்படுகின்றன. கொட்டில் முறையில் தீவனம் அளிக்கும் முறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டபின் தீவனத்திற்கான தேவை பெருமளவில் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. அதன் தொடர்ச்சியாக பெண்களின் வேலைப்பளுவும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. உயரமான ஹிமாலய பகுதிகளில் குளிர் காலங்களில் பசுந்தீவனங்கள் கிடைக்காமல் போவது மிகப் பெரிய பிரச்சனையாகவும், அதனுடன் பெண்களுக்கு ஏற்படும் வேலைப்பளுவும் அதிகமாக இருந்தது. மலைப்பகுதிகளில் உள்ள பெண்கள் தீவனங்களை சேகரிப்பதிலே தான் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். ஆகவே, தீவனங்களை சேகரிப்பதற்காகவே அதிகப்படியான சக்தியை செலவழித்து வந்தனர். மேல் கேகார் பள்ளத்தாக்குகளில் உள்ள கிராமங்களில் தீவன சேகரிப்பு என்பது ஒரு குடும்ப செயல்பாடாகவே செய்யப்பட்டு வந்தது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒரு பெண் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு முறை காடுகளுக்கு சென்று தீவனங்களையும் மற்ற காட்டுப் பொருட்களையும் சேகரிக்க செல்கின்றனர். தீவனங்களை சேகரிப்பதற்காக 1 முதல் 2.5 கி.மீ தூரம் வரையிலும், குளிர் காலமாக இருந்தால் 3 முதல் 4 கி.மீ தூரம் வரையிலும் நடந்து செல்ல வேண்டும். குளிர்காலங்களில் உள்ளூர் பெண்கள் தங்கள் வீடுகளை விட்டு சூரியன் உதயமாவதற்கு முன்பே அதிகாலையிலேயே சென்று பாறைகளில் ஏறி, இறங்கி தீவனங்களை சேகரித்துக் கொண்டு மதியத்திற்குள் திரும்பி வந்துவிடுகின்றனர். அவர்கள் அப்படி சேகரித்து வரும் தீவனங்களின் எடையானது 50 முதல் 60 கிலோவை கொண்டிருக்கும்.

மாதிரி தீவன வங்கிகள்

சில கிராம குழுக்களின் மத்தியில் ஜி.பி. பண்ட் ஹிமாலயன் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான அமைப்பானது தீவன

வங்கி மாதிரிகளை உருவாக்கியது. இந்த முயற்சியின் நோக்கமானது, பெண்கள் தீவனங்களை சேகரிப்பதற்காக அவர்கள் செலவிடும் நேரம் மற்றும் அதிக தொலைவு சென்று சேகரிப்பதை குறைப்பதாகும். மேலும், அவர்கள் மத்தியில் சிறந்த தீவன உற்பத்தி முறைகள், தீவனம் அளிக்கும் முறைகள் மற்றும் சிறந்த ஆரோக்கியமான வகையில் பால் உற்பத்தி மற்றும் கறி உற்பத்தி ஆகியவற்றை தரமான தீவனங்களை அளிப்பதன் மூலம் பெறமுடியும் என்ற விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாகும். இந்த தீவன வங்கித் திட்டமானது மார்ச் 2009 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசின் அறிவிப்பு மற்றும் தொழில்நுட்பத் துறையின் கீழ் உள்ள அறிவிப்பு மற்றும் சமூக அமைப்பு திட்டத்தின் வாயிலாக தொடங்கப்பட்டது.

ஏழை மக்கள் அதிகமாகவும், வள ஆதாரங்கள் குறைவாகவும் உள்ள மைக்கந்தா கிராம குழுவானது இந்த தீவன வங்கி முன் மாதிரியை செய்து பார்க்கும் முயற்சிக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டது. பெருமளவு இருக்கும் சமூக பொது நிலத்தை தீவனப்பயிர்களை உற்பத்தி செய்வதற்காகவும், ஒரு சிறிய வேளாண் நிலத்தை தீவனப்பயிர்கள் உற்பத்திக்கு தேவையான நாற்றங்கால் அமைப்பதற்கு கொடுக்க விருப்பம் தெரிவித்த உள்ளூர் சமூகத்தின் மூலம் இந்த மாதிரியை உருவாக்க முடிந்தது.

தீவன வங்கி

இந்த திட்டமானது ஒரு முதற்கட்ட தீவன வங்கி மாதிரியை வேகமாக வளரக்கூடியதும், அதிக தழைகளை கொடுக்கக்கூடிய சத்துக்கள் நிறைந்த வகைகளை உள்ளடக்கி (பாரம்பரிய மற்றும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வகைகள்) வடிவமைக்கப்பட்டது. பாரம்பரிய வகைகள் மக்களின் தேவைகளின் அடிப்படையில் அவர்களே தீவனத்தை தேர்வு செய்தனர். குறிப்பாக அந்த வகைகளைப் பற்றி அவர்களுக்கு உள்ள அறிவு, அதிக பால் தரக்கூடிய அம்சங்கள், நல்ல ஊட்டச்சத்துக்கள் நிறைந்தவை என்ற அடிப்படையில் தேர்வு செய்யப்பட்டது. மேலும், கடந்த 6 ஆண்டுகளாக கேதர்நாத் காடுகளில் நாங்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் பாரம்பரிய வகைகளை கண்டறிவதும், அவற்றில் எந்த வகைகளை பயிரிடலாம் என்பதை வரிசைப்படுத்தவும் பெரிதும் உதவியது. அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வகைகள் தீவன வல்லுநர்கள் மத்தியில் நடைபெற்ற விவாதங்களின் அடிப்படையிலும், மேலும் எங்களது ஆராய்ச்சி பணிகளுக்கு பொருத்தமாக இருக்கக்கூடும் என்ற பின்னணியின் அடிப்படையிலும் தேர்வு செய்யப்பட்டது.

பெண்கள் தங்களின் பயிர் சாகுபடி நிலங்களிலும், தோட்டங்களிலும் அதிக தழைகளை கொடுக்கக்கூடிய தீவன பயிர்களை வளர்ப்பது குறித்து அவர்களுக்கு பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டன. கால்நடை வைத்திருப்போரும் விவசாயிகளும் அவர்களின் கால்நடை கொட்டகைகளை குறைந்த செலவில், உள்ளூரில் கிடைக்கக்கூடிய பொருட்களை கொண்டு, அறிவிப்பு ரீதியாக கால்நடைகளுக்கு தீவனங்கள் கொடுக்கும் வகையிலும், உள்ளூரில் கிடைக்கும் பொருட்களை கொண்டு, நீர் அமைப்பு முறைகள் மற்றும் காற்றோட்டமுள்ள அமைப்பு ஆகியவற்றை அமைப்பதற்கும் பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டன.

இரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தீவனப்பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டன. பருவமழைக் காலத்தில் ஒரு முறையும், வசந்த

காலத்தில் மற்றொரு முறையும் பயிரிடப்பட்டதன் அதிகப்படியான பயிர்கள் அந்த தட்ப வெப்ப நிலைக்கு ஏற்ற வகையில் தங்களை தகவமைத்து கொள்வதற்கும், நன்கு வளர்வதற்கும் ஏதுவாக இருந்தது. தீவன வங்கியானது உள்ளூரில் கிடைக்கப் பெற்ற தீவனப்பயிர்கள் மற்றும் பாரம்பரியமாக கிடைக்கப்பெற்ற வகைகளின் மரம், செடி, புற்கள் அடிப்படையிலும் உருவாக்கப்பட்டது. சேர்க்கப்பட்ட உள்ளூர் பாரம்பரிய தீவன புல் வகைகளில் ரிங்கல் மூங்கில், சிம்நோபாம்பூசா பல்கேட்டா, தாம்னோகலாமஸ் ஸ்பேபுளோரஸ், அருந்தினேரியா அடங்கும். பாரம்பரிய மர தீவன வகைகளாக அல்நஸ் நேபலென்சிஸ், க்யூர்கஸ் க்ளுக்கா, க்யூர்கஸ் வியுகோ டிரைகோபோரா, பைக்கஸ் நீரோராலிஸ், பைக்கஸ் ஆரிகுலேட்டா, டிபிரிஜோசியா, சாலிசிபோலியா பைக்கஸ் சப்இன்சிஸா சேர்க்கப்பட்டன. அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மர வகைகளில் செல்டிஸ் ஆஸ்டிரலிஸ், மோரஸ் ஆல்பா, பெளகீனியா வேரிகேட்டா மற்றும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புல்வகைகளில் பென்னிசிட்டம் புப்பரியம், ஜெய்ண்டு ஸ்டார், மக்குனி, காக்ஸ்புட் போன்றவையாகும். சத்துள்ள தீவனங்களை கால்நடைகளுக்கும் கொடுக்கும் அதே வேளையில் பல்லுயிர் பெருக்கத்தை பாதுகாப்பு செய்வதை உறுதிப்படுத்துவது அடிப்படை எண்ணமாக இருந்தது.

கிடைக்கப்பெற்ற முடிவுகளின்படி க்யூர்கஸ் குலுகா மற்றும் க்யூர்கஸ் வியுகோடிகோபோரா கன்றுகள் 80 விழுக்காடுகளுக்கும் மேல் வளர்த்திருந்தன. அதே நேரத்தில் டென்டிரோகலாமஸ், செல்டிஸ் ஆஸ்டிரலிஸ் மற்றும் பெளகீனியா வெரிகேட்டா போன்றவை பெருமளவில் முளைக்கவில்லை. கடந்த ஒரு வருடமாக அதிக வேகமாக வளரக்கூடியதும், அதிக தழைகளை கொடுக்கக்கூடியதுமான மேராஸ் ஆல்பா மற்றும் பென்னிசிட்டம் புர்புரனியம், கலப்பின நேப்பியர் 2 வகைகள் பயிற்சி களத்திலே பயிரிடப்பட்டு, அறுவடையும் செய்யப்பட்டு, பெருக்கம் செய்யப்பட்டது. இது

நல்ல முடிவுகளை தந்தன. 65 பெண்கள் ஆரம்பக்கட்டத்தில் 8 முறை அறுவடை செய்தும், அவர்களின் பால் தரும் கால்நடைகளுக்கு நேப்பியர் புல் கொண்டு கொட்டில் முறையில் தீவனமும் அளிக்கப்பட்டது. ஆகவே, திட்டத்தின் முதல் கட்டத்தில், 65 பெண்கள் மாதத்திற்கு 6 முதல் 8 நாட்கள் தீவனங்களுக்காக காடுகளுக்கு செல்வது குறைந்தது. அவர்கள் தங்களுக்காக நல்ல தரமான பால் உற்பத்தியும் கிடைத்ததாக தெரிவித்தனர்.

தீவன மாதிரி பண்ணையை உருவாக்குவதில் பங்கேடுபதோடு, பெண்கள் தங்களின் சிறிய பண்ணை நிலங்களின் வரப்புகளிலும், காய் தோட்ட பண்ணைகளின் வரப்புகளிலும் அதிக தழைகளை கொடுக்கக்கூடிய தீவனப் புற்களை மற்றும் குருஞ்செடிகளை வளர்க்க ஆரம்பித்தனர். 2010 ஆம் ஆண்டில் 60 பெண்கள் தங்கள் பண்ணை நிலங்களில் நேப்பியர் புல் ரகங்களை 3 முறை அறுவடை செய்தனர்.

தீவன நாற்றங்கால்

தீவன வங்கிக்கு அருகிலேயே சிறிய அளவில் ஒரு தீவன நாற்றங்கால் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டது. அந்த தீவன நாற்றங்காலில் பாலிகவுஸ், நெட்கவுஸ் மற்றும் மழை நீர் சேகரிக்கும் பகுதிகள் உள்ளடங்கியிருந்தன. பரிசோதனைகளும், அதிக அளவில் மரக்கன்றுகள் மற்றும் புற்கள் தீவன நாற்றங்காலில் பயிரிடப்பட்டன. மாதிரி பண்ணையில் மழை நீரை சேகரிக்கும் வண்ணம் குழிகளும் வெட்டப்பட்டிருந்தன. பெரும்பாலான தீவன விதைகள் மற்றும் விதைக்கன்றுகள் அந்த பள்ளத்தாக்கில் உள்ள உள்ளூர் மக்களுக்கு குறைந்த விலையிலும், மிகவும் ஏழை குடும்பங்களுக்கு நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் இலவசமாகவும் வழங்கப்பட்டன. 2012 ஆம் ஆண்டு முதல் இந்த பெண்களுக்கு வருவாயை பெருக்கும் எண்ணத்தில், தீவன கன்றுகளையும், அறுவடை செய்யப்பட்ட

தீவன பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண பெண்கள் ஒன்றாக கூடி விவாதிக்கின்றனர்.



தீவனங்களையும், அதிக தேவை உள்ள கௌரி குண்ட் சந்தையில் விற்க திட்டமிட்டுள்ளோம்.

உயரமான ஹிமாலயப் பகுதிகளில் குறைந்த அளவே தெரிந்த ஆனால் நல்ல வகையான மரவகைகளான பைக்கஸ் நிமோராலிஸ், பைக்கஸ் ஆரிகுலேட்டா மற்றும் டிபெர்ஜீசியா சரிசிபோலியா போன்றவற்றை போத்துக்கள் மூலம் அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்து தீவன நாற்றங்கால் பண்ணையில் வைக்கப்பட்டது. பைக்கஸ் ஆரிகுலேட்டா மற்றும் டிபெர்ஜீசியா சரிசிபோலியா போன்றவை நன்கு வளர்ந்திருந்தன. ஒவ்வொன்றிலும் 200 கன்றுகள் தீவன பண்ணையில் பயிரிடப்பட்டிருந்தன.

மகிளா மங்கள் தால்ஸ்

மலைப்பிரதேசத்தில் உள்ள பெண்கள் அப்பகுதியில் பொருளாதாரத்திற்கு முதுகெலும்பாகவும், அனேக நேரங்களில் காடுகளின் வளங்களை வளர்த்தெடுப்பதிலும், அவற்றை பாதுகாக்கும் செயல்பாடுகளிலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வார்கள். மகிளா மங்கள் தால்ஸ் என்பது காடுகளின் வளங்களை மேலாண்மை செய்வதில் அதிக ஈடுபாட்டுடன் செயல்பட்டு வரும் மகளிர் குழுக்களாகும். காடுகளில் உள்ள பெண்களின் முக்கியமாக பணியாக அவர்கள் காடுகளின் வளங்களை பாதுகாத்து மேலாண்மை செய்வதில் இருப்பதால், காடுகளில் கிடைக்கும் விறகுகள், மரங்கள், தீவனம் மற்றும் தண்ணீர் போன்றவற்றை தங்களின் திறமையான கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மேலாண்மை செய்கிறார்கள். மகிளா மங்கள் தால்ஸ் என்பது கிட்டத்தட்ட கேர்வால் பகுதியில் உள்ள அனைத்து கிராமங்களில் துடிப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது. கிராமத்தில் உள்ள அனைத்து குடும்பங்களும் மகிளா மங்கள் தால்ஸின் உறுப்பினர்கள். பொதுவாக, வயதில் மூத்த பெண்கள் மகிளா மங்கள் தால்ஸின் தலைவராக இருப்பார்.

உறுப்பினர்கள் தவறாமல் கூட்டங்களில் பங்கேற்பார்கள். அவர்கள் காடுகளை பாதுகாத்து சட்ட விரோதமான செயல்பாடுகளுக்கு அபராதம் விதித்து பாதுகாத்து வருகின்றார்கள். அப்படி பெறப்பட்ட அபராதத் தொகையானது காடு வளர்ப்பிற்கான நிதியில் போடப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டது. புற்கள், தழைகள் மற்றும் விறகுகளை சேகரிக்க எப்போது காடுகளை திறந்துவிடுவது, காடுகளில் உள்ள பொருட்களை சேகரிக்க முறையான சட்டதிட்டங்களை வகுப்பது, அவற்றை ஸ்தம்பங்கள் மேல் அபராதம் விதிப்பது போன்றவற்றை மகிளா மங்கள் தால்ஸ் எடுத்து அவற்றை கிராம பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்கு தெரிவிப்பார்கள். பெண்களின் கட்டுப்பாட்டில் காடுகளின் பயன்பாடுகள் இருப்பதால் அவை வேளாண் செயல்பாடுகள் அதிகம் இருக்கும் காலங்களோடு இல்லாமல் இருக்க உறுதி செய்யப்படுகிறது. பருவ மழைக்காலங்களில் பயிரிடப்பட்ட கேழ்வரகு அக்டோபரில் அறுவடை செய்யப்பட்ட உடன் கிராமங்களுக்கு அருகாமையில் உள்ள காடுகளை புற்கள் சேகரிப்பதற்காக திறந்து விடுவார்கள். இந்த வகையில், ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மாதந்திர திட்டத்தின்படி அறுவடை செய்வது, காட்டின் வளங்களை நிலைத்த பயன்பாட்டில் வைப்பதற்காகவும், காடுகளில் உள்ள சத்துக்களை வீணாகாமல் தடுக்கவும், காடுகள் புதுப்பித்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது. காடுகளில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பகுதிகள் ஒவ்வொரு வருடமும் வளங்களை எடுத்துக் கொள்ளும்

பொருட்டு திறந்து விடப்படும். இதன் மூலம் காடுகள் தங்களின் தாங்கும் திறனை தக்க வைத்துக் கொள்ளவும், அதே நேரத்தில் மற்ற பகுதிகளை மூன்று அல்லது நான்கு வருடங்களுக்கு மூடிவிடுவது அவைகள் தங்களை புதுப்பித்துக் கொள்ள போதுமான காலத்தை கொடுப்பதற்காகவும் செய்யப்படுகிறது.

தற்போது, தீவன வங்கியின் செயல்பாடுகள் மகிளா மங்கள் தால்ஸ் அமைப்பின் துடிப்பான பங்கேடுப்பின் மூலமும், நிறுவனத்தின் நிர்வகிப்பின் மூலமும் செயல்படுகிறது. மகிளா மங்கள் தால்ஸில் உள்ள பெண் உறுப்பினர்கள் மற்றும் தலைவர்கள் தீவன வங்கி தொடர்பான கூட்டங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளில் கலந்து கொள்வார்கள். தீவன வங்கி தொடர்பான அனைத்து முடிவுகளும் மகிளா மங்கள் தால்ஸோடு கலந்து பேசிய பின்னர்தான் எடுக்கப்படும். இன்னும் 3 வருட காலங்களில் தீவன வங்கி மாதிரிகளை மேலாண்மை செய்யும் பொறுப்புகள் அனைத்தும் மகிளா மங்கள் தால்ஸிடம் வந்துவிடும்.

எதிர்கால நடவடிக்கைகள்

கிராமத்தில் உள்ள ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் அனைவரும் தீவணப்பயிர்களை பயிரிடுவது, பயிற்சியில் பங்கேற்பது என அனைத்திலும் துடிப்பாக செயல்பட்டு தங்களின் ஆதரவை அளித்தனர். அருகாமையில் உள்ள பெண்கள் குழுக்களும், இது தொடர்பான கூட்டங்களிலும், பயிற்சிகளிலும் பங்கேற்று வருகின்றனர். இந்த திட்டமானது இருக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்களை, தீவனங்களை எப்படி பயன்படுத்துவது, பாதுகாப்பது, உபரியாக உள்ள தீவனங்களை எவ்வாறு சேமித்து வைப்பது மற்றும் குறிப்பாக காடுகளில் உள்ள வள ஆதாரங்களை பாதுகாப்பதன் தேவை குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த உதவியது. மேலும், இந்த திட்டமானது காடுகளுக்கு சென்று தீவனங்களை சேகரிக்கும் சிரமங்களை வெகுவாக குறைத்துள்ளது. அருகாமையில் உள்ள கிராமங்களில் உள்ள குறைந்தபட்சம் 250 பெண்கள் கொண்டு இந்த தீவன வங்கியை விரிவுபடுத்தும் திட்டமும் எதிர்வரும் காலங்களில் உள்ளது. இந்த மாதிரியானது மற்றவர்கள் பின்பற்றவும், கடைபிடிக்கவும் தயாராக உள்ளது. ஆரம்ப கட்டமாக உயரமான மலைப்பகுதியை சேர்ந்த டிரையக் நாராயன் கிராமத்தில் இந்தத் தீவன வங்கி செயல்பாடுகள் பின்பற்றப்பட்டு வருவதும் தெரிய வந்துள்ளது.

மூலம்: லீசா இந்தியா, ஜூன் 2011, வால்யூம் 13, இதழ் 2

ஷாலினி மிஸ்ரா

மின்னஞ்சல்: shalini3006@gmail.com

ஆர் கே மைக்ரூரி

மின்னஞ்சல்: rkmaikhuri@rediffmail.com

தீபக் தயானி

மின்னஞ்சல்: drddhyani@gmail.com

ஹிமாலய சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான ஜி.பி. பண்ட் நிறுவனம்
கார்வால் பகுதி, அஞ்சல் பெட்டி எண்:92
ஸ்ரீ நகர் (கார்வால்) – 246 174, இந்தியா

சிறு உழவர்கள் மத்தியில் மனித முதலீட்டை அதிகரித்தல்

ஒரு கூட்டமைப்பு அணுகுமுறை

சி. ரவீந்தர் ரெட்டி, அசோக் எஸ். அலுவர், பெலும் வி.எஸ். ரெட்டி, பி.பார்த்தசாரதி ராவ், சி.எல்.எல். கௌடா, ஆர். ரெத்னாகர் மற்றும் ஈ.ஈ.ஐ.ஏ.என்.ஐ. ரெங்கா

தொழிற்நுட்பம், கடனுதவிகள் மற்றும் சந்தைப்படுத்துதல் போன்ற சில உதவிகளை எளிதில் பெறுவதற்கு, சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் கூட்டமைப்பு மூலம் முயற்சிகள் மேற்கொள்கின்றனர். இவர்களின் வாழ்வாதாரங்கள் உயர் அதிக உற்பத்திசெய்து வேளாண் விளைபொருட்களை ஒருங்கிணைத்து சேமித்து வைத்து விற்கும் போதும் கிடைக்கும் லாபம் ஆகியவைகளை விவசாயிகள் கூட்டாக செயல்படும்போது இருக்கும் பலத்தைச் சார்ந்தே இருக்கிறது.

மித தட்பவெட்ப நாடுகளில் உள்ள சிறு குறு மானாவாரி உழவர்களுக்கு சோளம் மற்றும் கம்பு மட்டுமே பயிர் செய்யும் வாய்ப்பு உள்ளது. கால்நடைகள் வைத்துள்ள சிறு குறு உழவர்கள் தங்களது உணவு மற்றும் கால்நடைகளின் தீவனத்தேவைக்காக இந்தப் பயிர்களுையே பெரிதும் நம்பியுள்ளனர். இந்த பயிர் சாகுபடி செய்யப்படும் பரப்பளவு குறைபக் குறைய மென்மேலும் தரிசு நிலங்களின் பரப்பளவு அதிகமாக உருவாயின. மேலும் இந்தப் பகுதியில் உள்ள உழவர்களுக்கு சந்தைக்கான வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

இக்ரிசாட் (ICRISAT) என அழைக்கப்படும் மித தட்பவெட்பப் பகுதிகளில் பயிரிடக்கூடிய பயிர்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்யும் சர்வதேச ஆராய்ச்சி மையம் இந்தியாவில் பட்டன்செரு என்ற இடத்தில் உள்ளது. இந்த மையம் ஆசியாவில் உள்ள சிறு குறு மானாவாரி உழவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான பணியினை பிற நிறுவனங்களோடு இணைந்து செயல்படுத்திவருகின்றது. இத்திட்டம் மகாராஷ்டிரா மற்றும் ஆந்திரப்பிரதேச மாநிலங்களில் உள்ள சிறு குறு விவசாயிகளை ஒருங்கிணைத்து சிறு குழுக்களாகவும் கூட்டமைப்புகளாகவும் உருவாக்கி மனித மற்றும் சமூக முதலீட்டை அதிகரிக்கச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுகின்றது. இவைகள் உழவர்களின் திறனை வலுப்படுத்துவதில் குறிப்பாக பயிர்ச்சாகுபடித் தொழில் நுட்பத்தின் அறிவு மற்றும் திறனை விவசாயிகளின் குழுக்களை மேம்படுத்தவும் வலுப்படுத்தவும் அக்குழுக்களுக்கு இடு பொருள் விநியோகிப்போர், வங்கிகளிடம் கடனுதவி மற்றும் சந்தைத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதன் வாயிலாக வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம்-பல்வேறு தொண்டு நிறுவனங்களோடும், பல்கலைக் கழகங்களோடும், தனியார் விதை நிறுவனங்களோடும், விவசாய குழுக்கள், தீவன உற்பத்தியாளர்கள்.

இடுபொருள் விநியோகஸ்தர்களும் இணைந்து கூட்டமைப்பு முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம் நெதர்லாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த C.F.C என்றழைக்கப்படும் நிதி நிறுவனத்தின் உதவியுடன் செயல்படுத்தப்பட்டது.

பல்வேறு காரணங்களினால் சிறு அளவில் சோளம் மற்றும் கம்பு ஆகிய பயிர்களைச் சாகுபடி செய்யும் சிறுதானிய உற்பத்தியாளர்கள் அவர்களின் விளைபொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் போதும் பதப்படுத்தும் போதும், சந்தைப்படுத்தும் போதும் பல பிரச்சனைகளை எதிர்

கொள்கின்றனர், அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவையாக சந்தையில் பொருளுக்கான தேவை குறைவது நுகர்வோர்களின் விளைபொருட்களின் தேர்வில் ஏற்படும் மாற்றம், பொது விநியோகத்துறை வாயிலாக நியாய விலைக் கடைகளில் மானிய விலையில் கிடைக்கும் அரிசி மற்றும் கோதுமை ஆகிய விளைபொருட்களின் இருப்பு, சந்தைக்கு சென்று பொருட்களை வாங்கமுடியாத நிலை, சந்தைகளின் அமைப்பு உற்பத்தியாளர்கள் தகவல்களைப் பெறுவதிலும், நிறுவனாதினியாக ஒன்றுபடாமல் இருப்பதுமாக பல காரணங்கள் இருந்தன. ஆகவே இத்திட்டம் உழவர்களை குழு/சங்கமாக உருவாக்குவதையும், அவர்களின் உற்பத்தியைக்கூட்டும் திறனை வளர்ப்பதும், அவர்களின் பேரம் பேசும் தன்மையை பல்வேறு அமைப்புகளின் உதவியுடனும் கூட்டுச் செயல்பாடுகள் மூலமும் அதிகரிக்கச் செய்வதே இதன் குறிக்கோளாகும்.

உழவர்களுக்கு நியாயமான/ நற்பலனை கொண்ட விற்பனை வாய்ப்புகளை உருவாக்க, பல புதிய யுக்திகளை கையாண்டுள்ளனர். இதில் உழவர்களைக் கொண்டு விளைபொருட்கள் தொடர்பான சங்கங்களை அமைத்து அதற்கு உதவுதல், புதிய / மாற்றுச் சந்தை வாய்ப்புகளை கண்டறிய உழவர்களுக்கு பயிற்சியும் உதவியும் அளிப்பது, நுகர்வோர்களுடனும், பதப்படுத்துவோருடனும், உழவர்களுக்கு தொடர்புகள் ஏற்படுத்துவது மற்றும் விவசாயிகளுக்கு விற்பனை தொடர்பான தகவல்களை அளிப்பது போன்றவை அடங்கும்.

உழவர் சங்கங்களை உருவாக்குதல்

சமூக முதலீட்டை உருவாக்க மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி கிராம அளவில் விவசாயிகள் கூட்டமைப்பை ஏற்படுத்துவது முதலும், தலையாயப்பணியாக கருதப்பட்டது. சோளம் மற்றும் கம்பு போன்றவற்றை பயிரிடும் உழவர்களை விளைபொருட்கள் தொடர்புடைய குழுவாக கிராத அளவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இக்குழுவின் தலைவராக தேர்வு செய்யப்பட்ட நபர் விவசாய கூட்டமைப்பின் உறுப்பினராக இருப்பார். ஒரு கூட்டமைப்பு என்பது 7 முதல் 10 கிராமங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு குழுவின் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை குழுவிற்கு குழு மாறுபடும்.

தேவைகளைக் கண்டறிய உழவர் குழுக்களோடும், மற்ற பங்குதாரர்களோடும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கூட்டங்கள் பல நடத்தப்பட்டன. உழவர்கள் பல்வேறு துறைகளில் தங்களின் அறிவையும், திறமைகளையும் வளர்த்துக்கொள்ள பயிற்சிகள் கள பார்வைகள், கல்விச்சுற்றுலாக்கள் ஆகியவைகள்

தேவையின் அடிப்படையில் உதவிகள் செய்யப்பட்டன. திட்டம் தீட்டுவதிலும், நடைமுறைப்படுத்துவதிலும், கண்காணிப்பதிலும் திட்டத்தினை மதிப்பீடு செய்வதிலும் விவசாயக் குழுக்கள், சுய உதவிக் குழுக்கள், விவசாயக் கூட்டமைப்புகள் துடிப்புடனும், ஆர்வத்துடனும் பங்கு கொண்டனர்.

பெண்களை ஈடுபடச் செய்வது

திட்டத்தை செயல்படுத்தப்படும் கிராமங்களில் வேளாண் பணிகளில் பெண்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கின்ற படியால் விவசாயக் கூட்டமைப்புகளில் பெண்கள் சுய உதவிக்குழுக்களின் தலைவர்கள் உறுப்பினர்களாக சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். மற்ற உறுப்பினர்களோடு சேர்த்து அவர்களுக்கு விதைகள் சம்மந்தமான தொழில்நுட்பங்களில் பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டது மற்றும் மொத்தமாக வாங்குவது, சேமித்து விதைகளை வைப்பது மற்றும் விளைபொருட்களை சந்தைப்படுத்துவது போன்றவை கிராம அளவில் அளிக்கப்பட்டது.

திட்ட செயல்பாடுகளில் பெண்களின் அர்த்தமுள்ள ஈடுபாட்டைக் கொண்டுவர இரண்டு விதமாக மாதிரிகள் உருவாக்கப்பட்டு அவை பரிசோதிக்கப்பட்டது.

முதல் மாதிரியில் சுய உதவிக்குழுக்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டது விதை விநியோகம் இரகத் தேர்வு மற்றும் விதை கொள்முதல் கொள்முதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட ஆந்திரா மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநிலங்களில் உள்ள கூட்டமைப்புகளுக்கு விதையைக் கொள்முதல் செய்து அவற்றை விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பை விவசாய சங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. சுய உதவிக் குழுக்களுக்கு புதிய இரக விதைகளின் முக்கியத்துவம் அவற்றின் பூச்சி, நோய்க்கான எதிர்ப்புத்திறன், ஈரப்பற்றாக்குறையைத் தாங்கி வளர்வது, தண்டின் தரம், மகசூல் அதிகரிப்பு, தற்போது பயன்பாட்டில் உள்ள இரகங்களில் ஒப்பீடு செய்வது போன்ற தலைப்புகளில் அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இதற்காக சுய உதவிக்குழுக்களுக்கு மொத்த விற்பனைத்தொகையில் 5 விழுக்காடு ஊக்கத்தொகையாக வழங்கப்பட்டது. இச் செயல்பாட்டின் வாயிலாக புதிய வகை பயிர்கள், விதைகள் குறித்து சுய உதவிக் குழுக்களின் விழிப்புணர்வை அதிகரிக்கச் செய்ததோடு பயிர்ச் சாகுபடியில் உயர்ந்த இரகத்தின் முக்கியத்துவமும் உணரப்பட்டது. இந்த செய்தியும், புதியவகை இரகங்களின் இருப்பு குறித்த தகவல்கள் கிராமத்தில் உள்ள அனைத்து சமூகத்தினரிடமும் பரவலாகியது.

இரண்டாம் வகை மாதிரியானது விதையை மொத்தமாக கொள்முதல் செய்து, பாதுகாத்து பின் விற்பனை செய்வது. மேற் குறிப்பிடப்பட்ட முதல் வகை மாதிரியைப் போல இம்மாதிரியிலும் சுய உதவிக்குழுக்களுக்கு ஒவ்வொரு செயல்பாடுகளின் முக்கியத்துவம் குறித்தும், அவற்றின் மகசூல் அளவு மற்றும் தரம், வாயிலாக கிடைக்கும் லாபம் குறித்தும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர். சுய உதவிக் குழுக்களின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்த தானியங்களை கொள்முதல் செய்ய திட்டத்தின் மூலம் கடன் வழங்கும் வங்கிகள் மற்றும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டது. அறுவடை முடிந்த உடனே சுய உதவிக்குழுக்கள் திட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளை அணுகி அவர்களது தானியங்களை அன்றைய சந்தை நிலவர விலைப்படி என்ன விலையோ அதில் 50 ரூ தொகையைக் கொடுத்து கிடங்குகள் சேமித்து வைக்கப்படும். மீதமுள்ள

பணம் விளைபொருட்களை கோழித் தீவனம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு மாதத்திற்குள் கொடுக்கப்படும். கொள்முதல் செய்வதற்குச் செலவானதில் 5 விழுக்காடு தொகையை சுய உதவிக் குழுக்கள் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர் மற்றும் கிடங்கில் பாதுகாத்து வைக்கப்படுவதற்கானத் தொகையை ஒரு குவிண்டால் தானியத்திற்கு ரூபாய் 2/- வீதம் விவசாயிகள் சங்கத்திற்கு பெற்றுக்கொள்ளப்படும். இந்த முறையின் மூலம் நியாயமான விலையும், அடிமாட்டு விலைக்கு தங்களின் விளைபொருட்களை விற்கும் போக்கும், இடைத்தரகர்களின் ஈடுபாடும் வெகுவாக குறைக்கப்படுகிறது. 50 விழுக்காடு பணம் அறுவடை செய்த உடனேயே கிடைப்பதால் விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்ய மிகவும் பயனுள்ளதாக உள்ளது. மேலும் மொத்தமாக பொருட்களை கொள்முதல் செய்து விற்பதில் உற்பத்தியாளருக்கும், வாங்குபவர்களுக்கும் வெற்றிகரமான சூழலை உருவாக்குகின்றது.

விவசாய குழுக்களுக்கான திறன் மேம்பாட்டு பயிற்சிகள்

பயிர் சாகுபடி முறையிலும், உயர்ரக விதைகள், உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகள் போன்றவற்றை பயன்படுத்துவதிலும், கடனுதவிக்கான தொடர்புகளை ஏற்படுத்துதல், திட்டம் செயல்படும் கிராமங்களில் தானியங்களை கொள்முதல் செய்வது, பாதுகாப்பது, தரம் பிரிப்பது சந்தைப்படுத்துவது மற்றும் சேமிப்பு கிடங்குகளை மேலாண்மை செய்வது ஆகிய தலைப்புகளில் பயிற்சிகள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களின் செயல்பாட்டு திறனை வளர்க்கும் நிகழ்ச்சிகள் மூலம் விவசாயகுழுக்களின் ஒட்டு மொத்த திறனை உயர்த்துவதற்கான திட்டம் தீட்டப்பட்டது.

இந்த பயிற்சிகள் விவசாயக் குழுக்கள், இடுபொருள் விநியோகம் செய்யும் நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள், தீவன மற்றும் கோழிப்பண்ணை கம்பெனி ஆகியோர்களுக்கு நடத்தப்பட்டது. பயிற்சியை வடிவமைப்பதிலும் பயிற்சி கையேடுகள் தயாரித்து விநியோகிப்பதிலும், சந்தை தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதில் கூட்டமைப்பின் பங்குதாரர்கள் பல்வேறு அணுகுமுறைகளையும், யுக்திகளையும் மேற்கொண்டனர். திட்டம் செயல்படுத்தும் அணுகுமுறை மற்றும் செய்முறை குறித்து பயிற்சி மற்றும் இதர பரவலாக்கம் செய்யும் கையேடுகளைக் கூட்டமைப்பின் பங்குதார நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்கள் மூலம் தயாரித்து, அவற்றின் வாயிலாக இடுபொருள் மற்றும் விளைபொருட்களின் சந்தை தொடர்புகளை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. பண்ணையிலேயே வந்து ஆலோசனைகள் பயிர் சாகுபடி குறித்த கள உதவிகள் ஆகியவை கூட்டாளி பங்குதாரர்கள் சங்கங்களுக்கு எல்லா சாகுபடிப் பட்டத்தில் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டது. விவசாய வல்லுநர்களின் தொடர் களப்பார்வை வாயிலாக பயிற்சிகள் நடத்துவது வயல் தின விழாக்கள் நடத்துவது மற்றும் கல்விச்சுற்றுலாக்கள் ஆகியவை விவசாயிகளுக்கு பயிர் சாகுபடி தொழில் நுட்பத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படுத்த உதவியாக இருக்கிறது. இதன் தாக்கமாக திட்டத்தின் கிராமப்பகுதிகளில் உழவர்களுக்கு தானிய உற்பத்தி அதிகரித்தது.

விவசாய சங்கங்களுக்கு சுய உதவிக் குழுக்களுக்கு தானிய சேமிப்பு கிடங்குகளை கட்டுவதிலும், நடை முறைப்படுத்துவதிலும், மேலாண்மை செய்வதிலும் கதிர்களை

காயவைக்கும் கருவி ஆகியவற்றில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டனர். சேமிப்பு கிடங்குகள் மற்றும் காயவைக்கும் கருவிக்கான பயன்பாடு மற்றும் மேம்பாட்டின் வழிகாட்டு கையேடுகளை பங்குதாரர்கள் மற்றும் விவசாயிகளுடன் சேர்ந்து உருவாக்கப்பட்டது. உலர்ப்பான்கள் எல்லா கிராமங்களிலும் நிறுவப்பட்டது மற்றும் மழைக்காலங்களில் அறுவடை செய்யப்பட்ட சோளம் மற்றும் கம்பின் கதிர்களை உலர்த்துவதற்கு பயன் படுத்தப்பட்டன. உலர்ப்பான் தானியத்திலுள்ள ஈரப்பத அளவை 10 முதல் 12% வரை குறைத்து சேமிக்கும் போது பூஞ்சான் ஏற்படும் தாக்கத்தை தடுக்கிறது.

விளைபொருட்களை கொள்முதல் மற்றும் தரம் பிரிக்கும் அமைப்புகள் முறைகளும் விவசாயிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவைகளின் முக்கியத்துவம் மற்றும் தேவைகள் குறித்து பயிற்சிகள் மற்றும் கிடங்குகளுக்கு கல்விச்சுற்றுலா மூலம் விவரித்துக் கூறப்பட்டது. கொள்முதல் தொழில் நுட்பங்களை நோக்கிச் செல்வதற்கான மனோபாவத்தை மாற்றுவதற்கு பெரிதும் உதவியது.

கூட்டு முயற்சிகள்

போதுமான அளவிற்கு தானிய சேமிப்பு வசதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் கடன் பாக்கிகளை திரும்பச் செலுத்த வேண்டியதாலும் உழவர்கள் அறுவடை முடிந்த உடனே வந்த விலைக்கு விற்று விடும் போக்கில் இருந்து மீண்டு வருவதற்கு முயற்சி மேற்கொண்டனர். தானிய சேமிப்பு கிடங்குகளை கட்ட திட்டமிட்ட போது அதற்கு நிலம் தேவைப்பட்டது. முதலில் கிராம பஞ்சாயத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலத்தை கண்டறிந்து அந்த நிலத்தை ஒதுக்கித்தருமாறு பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களை சந்தித்துக் கேட்டனர். பல்வேறு உள்ளூர் அரசியல் இடையூறுகள் மற்றும் தடைகளையும் மீறி அனைத்து கிராமங்களிலும் கிராமப் பஞ்சாயத்து மூலம் தீர்மானம் எடுத்து நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஒரு பகுதியில் கிராம பஞ்சாயத்து நிலம் இல்லாததால் குழு உறுப்பினர் ஒருவர் தனது நிலத்தை தானமாக அளிக்க முன் வந்தார். அடுத்த கட்டப்பணி தானிய சேமிப்பு கிடங்குகள் கட்டுவதாகும். திட்டத்தில் இருந்த நிதியையும், தொழில் நுட்ப உதவியையும் பயன்படுத்தி விவசாய சங்கங்கள் தானிய சேமிப்புக் கிடங்குகளை கட்டின.

விவசாய சங்கங்களில் இருந்து தானிய சேமிப்பு கிடங்கு கட்டுவதற்கும் அதனை மேலாண்மை செய்வதற்கும் என தனிக்குழு உருவாக்கப்பட்டன. இதற்காக அனைத்துப் பகுதி குழுக்களில் இருந்து கமிட்டிக்கு உறுப்பினர்கள் ஒரு மனதாக தேர்வு செய்யப்பட்டனர். இக்குழு திறமையாக மற்ற கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்களோடு இணைந்து அவர்களின் ஒத்துழைப்பையும் பெற்று தானிய சேமிப்புக் கிடங்கு கட்டுவதிலும், அதன் நிர்வாக பொறுப்புகளை ஏற்று வெற்றிகரமாக தனது பணியை முடித்தது.

தொடர்புகள் உருவாக்கம்

இத்திட்டம் வங்கிகள் மற்றும் இதர கடன் தரும் நிறுவனங்களோடு தொடர்புகள் ஏற்படுத்தி உழவர்களுக்கு கடன் கிடைக்கும் எளிதான முறை ஏற்பட வழிவகுத்தது. இக்ரிசாட் மையத்தில் பாரத ஸ்டேட் வங்கி மற்றும் ஹைதராபாத் ஸ்டேட் வங்கியுடன் இணைந்து இரண்டு கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டது. இதில் விவசாயிகள் உட்பட அனைத்து கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்களும் பங்கேற்றனர். உழவர் பயிர் கடன் பெறுவதில் உள்ள இடையூறுகளை வங்கி

அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள் வங்கி அதிகாரிகளும் அதிகப்படியாக உள்ள ஆவணங்களின்நடைமுறைகளை குறைத்துக் கொண்டு விவசாயிகள் கடன்அட்டை முறையை அனைத்துப் பகுதி விவசாயக் குழுக்களுக்கு கடன் பெறும் முறையை எளிதாக்க ஒப்புக்கொண்டனர். இந்த கூட்டங்களின் விளைவாக ஆந்திர மாநிலத்தின் திட்டப் பகுதிகளில் கிட்டத்தட்ட 900 உழவர்களும், அதே போல் மஹாராஷ்டிர மாநிலத்தின் 450க்கும் மேற்பட்ட உழவர்களும் வங்கிக் கடன் பெற்றனர். தீவன உற்பத்தியாளர்களுக்கும் விவசாயக் குழுக்களுக்கும் சந்தைப்படுத்துவதற்கான தொடர்புகள் வலுப்படுத்தப்பட்டன. இவர்களுக்கு இடையே நடத்தப்பட்ட கூட்டங்களில் முறைப்படுத்திய மற்றும் முறைப்படுத்தப்படாத ஒப்பந்தங்களை ஏற்படும் அளவிற்கு உறுதியாக இருந்தது தீவன உற்பத்தியில் ஈடுபடும் தொழிற்சாலைகள் மட்டுமின்றி உணவு பதப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் மதுபானம் தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் போன்றவை இதர வலுவான நுகர்வோராக கண்டறியப்பட்டது. இரண்டாம் ஆண்டில் விவசாய சங்கங்கள் மொத்தமாக கொள்முதல் செய்து கோழித் தீவனத் தொழிற்சாலைக்கு விற்க முடிகிறது.

முறையாக தரம் பிரித்தல், கொள்முதல் செய்தல் மற்றும் கிராமங்களிலுள்ள கிடங்குகளில் சேமித்தல் போன்றவைகளால் விவசாய சங்கங்களுக்கு பேரம் பேசும் தன்மை அதிகரிக்க உதவியாக இருந்தது. இதன் வாயிலாக குறிப்பிடத்தக்க அளவு வருமானம் அதிகரித்தது.

முடிவுரை

சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப தங்களை பொருத்திக் கொள்ளவும், மாற்றிக் கொள்ளவும் தயாராக இருந்த காரணத்தினால் ஆந்திரா மற்றும் மகாராஷ்டிரா மாநில சிறுகுழு உழவர்கள் வெற்றிகரமான பொருளாதாரப் பயன்களை அடைந்துள்ளனர். விவசாயக் குழுக்களும், பெண்கள் சுய உதவிக் குழுக்களும் தங்களின் அறிவையும், திறனையும் ஒருங்கிணைப்பதன் மூலமாக வெற்றியடைய முடியும் என்பதை நிரூபித்துள்ளனர்.

வேளாண் உற்பத்தியை பெருக்கும் முயற்சிகளின் பலன் அதற்குத் தகுந்த சந்தை வாய்ப்புகள் மூலமாகத்தான் முடியும். இதில் உற்பத்தி சேமிப்பு பதப்படுத்துதல் விற்பனையுடன் ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் அணுகுமுறையாக இருக்க வேண்டும். சமூக முதலீட்டை அதிகரிப்பது விரிவான கலந்துரையாடல் மூலம் கற்றுக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுப்பது, வெவ்வேறு பங்குதாரர்களுடன் நீண்ட காலத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது ஆகியவை விவசாய சமூகத்திற்கு நிலையான பயன்களைப் பெற்றுத்தரும்.

மூலம்: லீசா இந்தியா செப்டம்பர் 2008, வால்யூம் 10, இதழ் 3

சிரவீந்தர் ரெட்டி, அசோக் எஸ்.அலூர், பெலும் வி.எஸ்.ரெட்டி, பி.பார்த்தசாரதி ராவ், சி.எஸ்.எல்.கௌடா,

இக்ரிசாட் (மதிமான தட்ப வெட்ப்பகுதிக்கான சர்வதேச ஆராய்ச்சி மையம்), பட்டனசேரு, ஆந்திரப்பிரதேசம்
மின்னஞ்சல்: c.reddy@cgiar.org

ஆர்.ரெத்னாகர், ஈ.ஈ.ஐ.ஏ.என்.ஜி ரெங்கா
வேளாண் பல்கலைக் கழகம்,
ராஜேந்திர நகர், ஹைதராபாத் 560030

பிராந்திய அளவிலான உணவு உற்பத்தி முறைகள்

உணவு உத்திரவாதத்தையும், பல்லுயிர் பெருக்கத்தையும் உறுதிப்படுத்துகிறது

சுமன் சகாய்

ஒரு ஆரோக்கியமான மற்றும் வலுவான பிராந்திய அளவிலான உணவு உற்பத்தி முறைக்கு வேளாண் உயிர்ப் பன்மயம் மிகவும் இன்றியமையாத தேவையாகும். பல்லுயிர் பெருக்கமானது மண்டல அளவிலான உணவு உற்பத்தி முறைகளை உருப்படியானதாகவும், சுற்றுச்சூழலுக்கு அழுத்தம் ஏற்படும் சமயங்களில் உதவுவதுமாக உள்ளது. பயிர்களில் அதிக பல்லுயிர் பெருக்கம் இருப்பது, வேளாண் உயிர்ப்பன்மயம் கடினமானதாகவும், உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற அழுத்தங்களான பூச்சி மற்றும் பருவநிலை மாற்றங்களினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளை எதிர்த்து தாக்குப்பிடிக்கக்கூடிய தன்மை பெற்றுள்ளது என்ற பொருள்படும்

மேற்கத்திய நாடுகளில் தொடங்கப்பட்டு தற்போது வளரும் நாடுகளிலும் பரவிக் கொண்டிருக்கும் உலகமயமாக்கப்பட்ட வேளாண் தொழிற்சார்புடைய உணவு உற்பத்தியின் பொருளாதார, சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக தாக்கங்களை உலகம் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், மண்டல அளவிலான உணவு உற்பத்தி முறை என்ற கருத்தாக்கமானது கடந்த 5 ஆண்டுகளாக ஒரு விவாதப்பொருளாக பேசப்பட்டு வருகிறது. உணவுப் பொருட்களின் விலையேற்றம், நிலவளம் குன்றுவது, பருவநிலை மாற்றம், உணவுப்பாதுகாப்பு என பிரச்சனைகள் விரிவடைந்தும், மாறுபட்ட சமையலாக அதிகரித்து வரும் உடல்பருமன் நோய்கள் மற்றும் குறைந்துவரும் ஊட்டச்சத்துப்பற்றாக்குறை அளவுகள் வெளிப்படையாக தெரியும் போக்கானது, நாம் என்ன வழியில் உணவு உற்பத்தி செய்கிறோம் என்பதையும், என்ன மாதிரியான உணவை உண்கிறோம் என்பது குறித்து சிந்திப்பதற்கான காரணத்தை கொடுக்கிறது. இது ஒரு மாற்று வழி உணவு உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வு குறித்தும் ஆய்வு மேற்கொள்ள தூண்டுகிறது.

எந்த அளவிற்கு இந்த தொழிற்முறை சார்ந்த உணவு உற்பத்தி முறை சென்றுள்ளது என்பதை எந்த ஒரு சர்வதேச பயணியாவது கண்டுள்ளார்களா? உலகெங்கிலும் உள்ள உணவகங்களில் ஒரே மாதிரியான பதப்படுத்தப்பட்ட உணவுகள், பைகளில் அடைக்கப்பட்ட தயிர், ஜாம்கள் மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட பொருட்கள், உறை பனி குளிர்நிலையில் வைக்கப்பட்ட மாமிசங்கள், காய்கறிகள், நூடல்ஸ் வகை உணவுப்பொருட்கள், அவற்றிற்கு தொட்டுக் கொள்வதற்காக முன்னரே தயாரிக்கப்பட்ட கலவைகள், மற்றும் பிரட் கூட வேளாண் சந்தையில் ஈடுபட்டுவரும் கம்பெனிகளிடம் இருந்து உலகம் முழுவதும் பயணம் செய்து கொண்டு வரப்படுகிறது. எங்கும் ஒரே மாதிரியான கவையுடன் இருக்கின்றன.

மேற்கத்திய நாடுகளில் துவக்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூக இயக்கங்கள் “உள்ளூர் உணவு இயக்கங்கள்” பற்றி அடிக்கடி கூட்டாக குறிப்பிடும் போது, நுகர்விலிருந்து அதிக தொலைவில் உற்பத்தியாகும் உணவு முறைகளை தொடர்ந்து சாடி வந்துள்ளது. இடைத்தரகர்களுக்கு பொறுப்பு அளித்து பல்வேறு அடுக்குகளாக கொண்டு செயல்படும் இந்த நீண்ட மதிப்பு சங்கிலித் தொடரானது, சுத்தப்படுத்துவது, பதப்படுத்துவது, பாக்கிங் செய்வது, கடல்வழியாக பொருட்களை ஏற்றி அனுப்புவது மற்றும் சந்தைப்படுத்துவது போன்றவற்றில் பொதுவாகவே திறமையின்மையும்,

பொருத்தமற்ற விலைகளும் இருப்பது காணப்படுகிறது. (பிரிட்டி 2001). ஆகவே, இந்த மதிப்பு சங்கிலித் தொடரை குறைப்பதற்கும், நுகர்வோர் – உற்பத்தியாளர் இடையிலான தொடர்பை மறு இணைப்பு செய்யவும், ஆரோக்கியமான உள்ளூர் உணவு முறைகளை அடிப்படையாக கொண்ட அதிக நிலைத்தன்மை கொண்ட உணவு முறைகள் மூலம் பாதகமான அன்னிய அம்சங்களை குறைக்கவும், உள்ளூர் உணவு இயக்கங்கள் தேவைப்படுகின்றன. பருவ நிலை மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வரும் இந்த வேளையில் உலகெங்கிலும் சர்வதேச வர்த்தகம் என்ற பெயரில் முதலாளித்துவ சிந்தனையோடு ஒப்பீடு சாதனங்களின் அடிப்படையில் உணவுப் பொருட்களை ஆயிரக்கணக்கான கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்கு கொண்டு செல்லும் இந்த பொறுப்பற்ற, சிந்தனையற்ற போக்கு காணப்படுகிறது. “உணவு மைல்ஸ்” என்று சொல்லப்படும் இந்த கருத்தோட்டம் தற்போதைய குறிப்பிடத்தக்க அந்நிய அம்சங்கள் மற்றும் உணவு மற்றும் வேளாண் பொருட்களில் கார்பன் பாதச்சுவடுகளை அளவிடுவதற்காக தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கனம், சிறு உழவர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய பலன்கள், உள்ளூர் உணவு முறைகள் பல அடுக்குகளாகவும், அவற்றில் பசுமைகுடில் வாயுக்களின் வெளியேற்றத்தை குறைத்து அதன் மூலம் புத்துயிர் உணவுகளை உண்ணக்கூடிய வாய்ப்புகளை அதிகரித்து ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தவும் மற்றும் இடைத்தரகர்களில் பல்வேறு அடுக்குகளை குறைப்பதால் சந்தைக்கு வளைந்து கொடுப்பது குறையவும் உதவும்.

உணவு உத்திரவாதத்தின் பிரச்சனைகள்

எந்த பகுதிகளில் உணவு உத்திரவாதம் ஒரு பிரச்சனையாக கருதப்படுகிறதோ, அங்கு உள்ளூர் உணவு முறைகளின் பயன்கள் பிழைப்பதற்காக நல்ல அணுகுமுறைகளை பெற்றிருப்பதோடு மட்டுமல்லாது பல்வேறு வகையிலான நிலைத்த சாகுபடி முறைகளையும், நியாயமான வழிமுறைகளையும் பெற்றிருக்கும். தாராளமயப்படுத்தப்பட்ட வர்த்தகம் அதிகரிக்கும் போது பொருட்களுக்கான சந்தையை நம்பியிருக்க வேண்டிய போக்கை வெளிப்படையாக அதிகரித்து வளரும் நாடுகளின் ஏழ்மையான பகுதிகளில் பட்டினிகள் அதிகரித்து வருகிறது. 2008 ஆம் ஆண்டு அதிகரித்த உணவுப் பொருட்களின் விலையேற்றமும், உணவு நெருக்கடியும் கூடவே உணவுக் கொள்கைகளையும், வாழ்க்கை இழப்புகளும், வேளாண் விற்பனையை கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் உலக உணவு ஆளுமையோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தது. (டோனால்டு 2010). ஆனால், இது உணவு

வாய்ப்புகள் குறைந்து போராடிக்கொண்டிருக்கும், வளரும் நாடுகளின் விளிம்புநிலை மக்களின் மீது உலகலாவிய உணவு உற்பத்தி முறை ஏற்படுத்திய பல தாக்கங்களில் ஒன்று மட்டுமே.

உணவுக்கான அணுகுமுறையானது, ஒவ்வொரு பாரம்பரிய சமூகங்களிலும் முழுமையானதாகவும், பலவகையான ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலும் முக்கியமாக உள்ளூர் உணவை சார்ந்துமே இருந்து வந்தன. இந்த உணவுகள் நிலங்களில் பயிரிடப்பட்டவையாகவும், காடுகளில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்டவையாகவும் அல்லது பொதுவாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவைகளாக இருந்தன. கிராமப்புற சமூகங்களின் உணவு, ஊட்டச்சத்து மற்றும் வாழ்வாதார அணுகுமுறைகள், தாங்கள் வாழும்படங்களை சுற்றியுள்ள உயிர் ஆதாரங்களோடு பிரித்தெடுக்க இயலாக வகையில் தொடர்பு கொண்டிருந்தன. இந்த உயிர் ஆதாரங்கள் பயிரிடக்கூடியதாகவும் (சிறுதானியங்கள் மற்றும் அரிசி), பாதியளவு உணவுக்கு பழக்கப்படுத்தப்பட்டவைகளுமாகவும் (கிழங்குகள் மற்றும் கீரை வகைகள்) காட்டுப் பொருட்களாகவும் (பழங்கள் மற்றும் சிறு பழங்கள்) அவை அனைத்தும் குடும்பத்தினரின் ஊட்டச்சத்து மற்றும் வாழ்வாதாரத் தேவைகளுக்கு உதவக்கூடியதாகவும் இருந்தன. இப்படிப்பட்ட உயிர் ஆதாரங்கள் அடிப்படையிலான முறைகள் தனித்தனியாக பார்க்க முடியாதவைகளாக இருந்தன. அடிக்கடி அதே தாவரமானது பல்வேறு பொருட்களாக உணவு, தீவனம், நார்ப் பொருட்கள், ஊட்டச்சத்து உணவு மற்றும் மருந்துகளை கொடுக்கக்கூடியதாக இருந்தன. அவைகள் கூட்டாக, கிராமப்புற மக்களின் பெரும்பான்மையான உணவு, ஊட்டச்சத்து, நார்ப் பொருட்கள், எரிபொருள் மற்றும் கலாச்சாரப் பொருட்களை கொடுப்பவைகளாக இருந்தன.

பாரம்பரிய சாகுபடி முறைகள் உபரியான உணவு ஆதாரங்களை கொடுத்து உதவுகின்றன. பண்ணை உரக்கழிவுகளையும், இயற்கை சத்துக்களையும் பயன்படுத்தி சாகுபடி செய்யப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட அரிசி வகையில், அந்த நெல் வயல் அரிசி மற்றும் மீன்கள், வரப்புக் கரைகளில் நத்தை மற்றும் நண்டுகளையும் கொடுக்கிறது. மேலும் மருத்துவக் குணங்கள் கொண்ட நீர்த்தாவரங்கள் வளரவும் அவைகள் மனிதர்கள் மற்றும் கால்நடைகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய நோய்களை தீர்க்கும் மருந்தாகவும் உள்ளன. வயல்களின் ஓரங்களில் வளரும் கீரைச்செடிகள் காய்கறிகளாக உண்ணப்பட்டு கிராமப்புற குடும்பங்களுக்கு ஊட்டச்சத்துக்களை அளிக்கிறது. இவை அனைத்துமே எந்த செலவும் இல்லாமல் இலவசமாக கிடைக்கிறது.

இந்திய பின்னணியில் ஒரு நல்ல உதாரணமானது என்னவென்றால், மையப்படுத்தப்பட்ட பொது விநியோக உணவு முறையைக் காட்டிலும், பிராந்திய ரீதியிலான உணவு முறை மிகவும் உயர்வானது. இந்தியா முழுக்க அரிசியையும், கோதுமையையும் சேகரித்து வைத்து வழங்குவதற்கு பதிலாக, பொது விநியோக துறை, உள்ளூர் மற்றும் பிராந்திய உணவுகளை சேகரிக்க கேட்டுக் கொண்டால், அது அரசு தனது மக்களுக்கு உள்ளூர் ருசிக்கு ஏற்றவாறு உணவை வழங்க உதவுவதோடு, குறைவான விலையில் திறமையாக வழங்கவும் முடியும். உள்ளூர் அளவில் உணவுப் பொருட்கள் கொள்முதல் செய்யப்படுவதால், உணவுப் பொருட்கள் புதிதாகவும், பல்வேறு வகை கொண்டதாகவும், உணவுப் பொருட்கள் நீண்ட தொலைவு பயணம் செய்து அதன் மூலம்

புவி வெப்பமடையக்கூடிய சிரமங்கள் ஏற்படாமலும் தடுக்க முடியும்.

பரவலாக்கப்பட்ட பொது விநியோக முறையானது உண்மையில் அருகாமையிலே கிடைக்கும் பிராந்திய உணவுகளை கொள்முதல் செய்வதன் மூலம் உள்ளூர் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் அளித்து உள்ளூர் வேளாண்மைக்கும், பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும் உந்து சக்தியாக விளங்கும். மேலும், மற்றுமொறு முக்கியமான செயலாக, உணவு உத்திரவாதத்திற்கு அடிப்படையான மரபணு பல்லுயிர்த்தன்மையை பாதுகாப்பதற்கும் உதவும். பொது விநியோகத் திட்டத்தின் மூலம் பாரம்பரிய பயிர் வகைகளை விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்குவதால் அவர்களுக்கான சந்தையை உறுதிப்படுத்தவும், அதுவே இந்த பாரம்பரிய பயிர்களை தொடர்ந்து விவசாயிகள் பயிர் செய்ய பெரிய ஊக்கமாகவும், அதிக வருமானம் தரக்கூடிய உயர் விளைச்சல் ரகங்களை பயிர் செய்ய நினைக்கும் அழுத்தங்களில் விவசாயிகள் உணராமல் இருக்கவும் உதவும். பெரும்பாலான மக்கள், குறிப்பாக கிராமப்புற சமூகத்தினர், உயர் விளைச்சல் ரகங்களைக் காட்டிலும் பாரம்பரிய வகை உணவுப் பொருட்களையே அதிக விரும்பி உண்பதால், அதன் வாயிலாக இந்த பாரம்பரிய ரகங்களுக்கு அதிக அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையை உருவாக்கும்.

பரவலாக்கப்பட்ட பொது விநியோகத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு மாநிலமும் அங்கு வாழும் மக்கள் பெரிதும் விரும்பி உண்ணக்கூடிய மற்றும் பயிரிடக் கூடிய உணவு வகைகளை கொள்முதல் செய்து கொள்ளலாம். கர்நாடகாவில் அங்குள்ள கிராமப்புற மக்கள் பெரிதும் விரும்பி உண்ணக்கூடிய கேழ்வரகை சேர்த்துக் கொள்ளலாம், ராஜஸ்தான் நீண்ட காலமாக விரும்பும் கம்பையும், மகாராஷ்டிரா மாநிலம் அங்குள்ள பெருவாரியான மக்கள் விரும்பி உண்க்கூடிய சோளத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, அரிசி மற்றும் கோதுமைக்கு உள்ள முன்னுரிமைப்படி மானிய விலையில் சோளத்தை ரேஷன் கடைகள் மூலம் வழங்கலாம்.

பிராந்திய உணவு வகைகளை மானிய விலையில் வழங்கக்கூடிய ஒரு முறையை உருவாக்குவதன் வாயிலாக உள்ளூர் உணவு உத்திரவாதத்திற்கு உதவக்கூடிய பல்வேறு வகையான தாவரங்கள் மற்றும் உணவுப் பொருட்களான கிழங்கு வகைகள், காய்கறிகள் போன்றவற்றை பாதுகாக்க உதவும். இது உணவு உத்திரவாதத்திற்கு பரந்த அடித்தளத்தை கொடுத்து புவி வெப்பமடைவதால் ஏற்படும் பருவ நிலை மாற்றங்களின் எதிர் பார்க்கக்கூடிய தடங்கல்களில் இருந்து விடும் ஒரு உணவு முறையை உருவாக்க உதவும்.

மரபணு பன்மயத்தன்மையை பாதுகாத்தல்

கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு மிக முக்கியமான சொத்து என்பது அவர்களின் உணவும், ஊட்டச்சத்தும் பல்வேறு வகையான ஆதாரங்களில் இருந்து கிடைக்கக்கூடியதாக இருப்பதுதான். இது இயற்கை சீற்றங்களான வறட்சி, நோய்கள், சில குறிப்பிட்ட பயிர்களில் ஒரு ஆண்டில் நடக்கும் பூச்சித் தாக்குதல் போன்றவற்றில் இருந்து காத்து, அச்சமயங்களிலும் அதே பயிரின் வேறு ரகங்களில் இருந்து குடும்பத்திற்கு தேவையான ஊட்டச்சத்தை கொடுக்க முடியும். இந்த மாற்றுவழி ஊட்டச்சத்து ஆதாரங்கள், கிராமப்புற சமூகத்திற்கு அவர்களின் பிழைப்பிற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாக அமையும். ஏனென்றால் ஆண்டாண்டு

காலமாக விவசாயிகள் செய்து வந்த கவனமான பயிர் தேர்வு முறைகள்தான் இன்று உள்ளூர் உணவு உத்திரவாதத்திற்கு அடிப்படையான வேளாண் பன்மயத்தன்மையை கொடுத்துள்ளது.

ஆரோக்கியமான மற்றும் உறுதியான பிராந்திய உணவு முறைக்கு உண்மையாகவே வேளாண் பன்மயத்தன்மைதான் மிகவும் இன்றியமையாத தேவையாக இருக்கிறது. உலக உணவு மற்றும் வேளாண்மைக்கான நிறுவனம், வேளாண் பன்மயத்தன்மையை வரையறுக்கும்போது அதனை “நமது உணவு மற்றும் வேளாண்மையில் நேரடியாக அல்லது மறைமுகமாக பயன்படக்கூடிய தாவரங்கள், விலங்குகள் மற்றும் நுண்ணுயிர்களின் (பயிர்கள், மீன்கள், கால்நடைகள் மற்றும் காடுகள்) வகைகளும், வித்தியாசங்களும் தான் என குறிப்பிடுகிறது. அது மரபணு ஆதாரங்களின் பல்வகைகளை (வகைகள் மற்றும் இனங்கள்) மற்றும் உணவு, தீவனம், நார்ப் பொருட்கள் எரிபொருட்களாக மற்றும் மருந்து பொருட்களாக பயன்படும் ரகங்கள் உள்ளடக்கியதாகும். இது உற்பத்திக்கு உதவி செய்யக்கூடிய அறுவடை செய்யப்படாத வகைகளின் பல்வகை தன்மைகளையும் உள்ளடக்கியது (மண்ணில் உள்ள நுண்ணுயிர்கள், நன்மை செய்யும் உயிரினங்கள் மற்றும் மகரந்தச் சேர்க்கைக்கு உதவும் உயிரினங்கள்) மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு பெரிய அளவில் உதவும் (வேளாண்மை, மேய்ச்சல் தரைகள், காடுகள் மற்றும் நீர் நிலைகள்) வேளாண் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வேளாண் சூழ்நிலை அமைப்புகளின் பல்வகை தன்மைகளையும் சேர்த்ததாகும். (ஏப்.ஏ. 1999)

ஒரு சில தானிய வகைகளை மட்டும் உண்டு வாழும் மக்கள் ஆரோக்கியமான நல்ல வாழ்வை பெற முடியாது என்பதால் தேவையான அளவு ஊட்டச்சத்தும், கலாச்சாரத்துக்கு பொருத்தமான உணவை பெறுவதற்கு ரகங்களில் பன்மயத்தன்மை இருப்பது மிகவும் அவசியமாகும். மரபணு பன்மயத்தன்மைதான் சுற்றுச்சூழல் அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகும் சமயங்களில் கூட பிராந்திய உணவு முறை நன்கு செயல்பட வைக்கிறது. பயிர்களில் அதிக பல்லுயிர் பெருக்கம் இருப்பது, வேளாண் உயிர்ப்பன்மயம் கடினமானதாகவும், உயிருள்ள மற்றும் உயிற்றற்ற அழுத்தங்களான பூச்சி மற்றும் பருவநிலை மாற்றங்களினால் ஏற்படும் பாதிப்புகளை எதிர்த்து தாக்குப்பிடிக்கக்கூடிய தன்மையை பெற்றுள்ளது என்ற பொருள்படும்.

பசுமைப்புரட்சியின் ஓரினச்சாகுபடி பயிர்களான நெல், சோளம் அல்லது கோதுமை இதற்கு முற்றிலும் வேறுபடக்கூடியவைகள். துவக்கத்தில் இந்த பயிர்கள் உற்பத்தியை அதிகரித்த போதிலும், அவற்றின் ஒரே மாதிரியான, மரபணு அடித்தளங்கள் குறைந்து பூச்சித் தாக்குதல், நோய்கள் மற்றும் வறட்சி போன்றவைகளால் எளிதில் பாதிக்கப்படக்கூடியவைகளாகிப் போயின. ஏனென்றால் அவைகள் உள்ளூர் ரகங்களைப் போல் கடினத்தன்மை இல்லாததால் அவற்றிற்கு அதிக அளவில் இரசாயன இடுபொருட்களான உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக் கொல்லிகள் தேவைப்பட்டன. இந்த இரசாயன இடுபொருட்களின் சார்புத்தன்மை நிலம் வளம் குன்றவும், உரங்களின் காரணமாக நீர் வரத்துக்களை தடுத்தும், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் களைக்கொல்லிகளின் காரணமாக பூச்சிகள் எதிர்ப்பு சக்தியை வளர்த்துக் கொள்ளவும், நன்மை செய்யும் உயிரினங்களை அழித்தொழிக்கவும் காரணமாக அமைந்தது. இவை

அனைத்தும் உணவு உத்திரவாதத்திற்கு உதவக்கூடிய பல்வகைப்பட்ட பயிர்களை சாகுபடி செய்வதற்கு தேவைப்படும் சுற்றுச்சூழல் சமநிலையை பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கிறது. இந்த வேளாண் தொழிற்சாலைக்கான மாதிரிகளில் உள்ள அம்சங்கள் அனைத்தும் உடைந்து போகக்கூடிய உற்பத்தி முறைக்கு எடுத்துக் செல்லக்கூடியதாக இருப்பதால், அங்கு ஒரு இடத்தில் ஏற்படும் தவறுகள் மொத்த பயிர் இழப்பிற்கு கொண்டு செல்வதால், இந்த போக்கானது குறிப்பாக ஏழை விவசாய நுகர்வோருக்கு மிகவும் தீங்கிழைப்பதாக இருந்தது.

கிராமப்புற உணவு முறையில் இந்த ஆபத்தை நாம் எடுக்க முடியாது. வேளாண் பன்மயத்தன்மை அதிகமாக உள்ள முறையும்கூட அதே வகையான சுற்றுச்சூழல் அழுத்தங்களை சந்திக்கும். இருப்பினும் ஒரு மோசமான வருடம் இருக்கும் பட்சத்தில் மாற்றுப்பயிர்கள் எப்போதும் இருக்கும். வேளாண் பன்மயத்தன்மையானது நுகர்வில் ஏற்படும் பாதிப்புகளை சரிசெய்வதற்கு உதவும். அது நிதி பற்றாக்குறை உள்ள குடும்பங்களுக்கு மிகவும் தேவையானதாகும். உதாரணத்திற்கு, வெவ்வேறு நாட்களில் அறுவடைக்கு வரும் பல்வகையான நெல் ரகங்களை பயிரிடும் போது நீண்ட காலத்திற்கு உணவு உத்திரவாதம் விரிவடைய உதவும்.

பன்மயத்தன்மை அதிக உள்ள வேளாண் முறையை மேலாண்மை செய்ய அதிக தீவிரமான இரசாயன இடுபொருட்களின் பயன்பாடு தேவைப்படாததால், அங்கு வெளியீடு பொருட்களின் தேவை குறைக்கப்படுகிறது. மாறாக, இந்த பன்மயத்தன்மை முறையானது வேளாண் சுற்றுச்சூழல் செயல்பாடுகளான ஒருங்கிணைந்த பூச்சி நிர்வாகம், தழைச்சத்தை நிலை நிறுத்தும் தாவரங்கள், மண்புழு வளர்ப்பு மற்றும் பல பயிர் சாகுபடி போன்றவற்றிற்கு நன்கு ஒத்துழைக்கிறது. வேளாண் சுற்றுச்சூழல் செயல்பாடுகள் பெரும்பாலும் வேலைகள் அதிகம் இருப்பதால், முதலீடுகளின் தேவைகளுக்கு எதிராக இருப்பதால் பணவசதிகளில் குறைவாகவும், உழைப்பில் உயர்வாகவும் உள்ள கிராமப்புற சமூகத்திற்கு நன்கு பொருத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கும். மேலும், இந்த செயல்பாடுகள் உண்மையிலே சாதகமான வெளிப்பாடுகளை கொடுப்பதால், அவைகள் படிப்படியாக இந்த புறச்சூழல் உயரவும், உறுதிப்படவும், ஒட்டுமொத்தமாக அழுத்தங்களை சிறப்பாக எதிர்கொள்ள உதவுகின்றன. இந்த புறச்சூழல் உயரவும், உறுதிப்படவும், ஒட்டுமொத்தமாக அழுத்தங்களை சிறப்பாக எதிர்கொள்ள உதவுகின்றன. ஒரு உறுதியான வேளாண் உயிர்ப்பன்மயம் கொண்ட பிராந்திய உணவு உற்பத்தி முறையை, இரசாயன முறை ஓரினப்பயிர்சாகுபடி முறைக்கு எதிரான, வேளாண் சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த அணுகுமுறை கொண்ட உற்பத்தி முறையின் மூலம் செய்ய முடியும் என்பது தெளிவாகிறது.

மூலம்: லீசா இந்தியா, ஜூன் 2011, வால்பூம் 13, இதழ் 2

சுமன் சாகம்

மரபணு பிரச்சாரம்,
ஜே 235 ஏ, சந்து, டபுய்யு 15 சி,
சாய்னிக் பண்ணை,
புதுடெல்லி, இந்தியா
மின்னஞ்சல்: mail@genecampaign.org



பண்ணையிலிருந்து கற்பது, கற்றதை பண்ணைக்கு அளிப்பது

நந்தீஸ்

வேளாண்மைக்கும் எந்த ஒரு பணியைப் போல், அர்பணிப்பு, புரிந்து கொள்ளுதல், தொடர்ந்து கற்றுக் கொள்ளல் மற்றும் புதிய சிந்தனைகளை செயல்படுத்துவது மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவற்றை உயிர்ச்சூழல் வாழ்விடத்தின் ஒரு பகுதியாக பார்ப்பது என்பது தேவைப்படுகிறது. இங்கே ஒரு இளம் விவசாயி தனது பண்ணையை சுற்றுச்சூழலுக்கு எந்த ஒரு பாதிப்பும் ஏற்படுத்தாமல் மிகுந்த அக்கறையோடு வளர்த்துவது வருவது குறித்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இயற்கையாகவே படைப்புகளை உருவாக்கும் கலைத்திறனையும், காட்சியமைப்புகளை விளம்பரங்களில் கொண்டு வரும் கலையில் பைத்தியமாக இருந்ததால், நானும் பள்ளிப்படிப்புகளை ஆர்வமுடன் கற்காததோடு மட்டும் இல்லாது எனது பல்கலைக்கழகத்திற்கு முந்தைய படிப்பை பாதியிலே நிறுத்தி விட்டேன். 1998 ஆம் ஆண்டில் சந்தர்ப்பங்கள் என்னை வேளாண்மையில் ஈடுபட தள்ளியது. நான் விவசாய குடும்பத்தில் இருந்து வந்திருந்தாலும், விவசாயம் பற்றி எதுவும் தெரியாதவனாக இருந்தேன். ஆரம்பத்தில் எனது பகுதிகளில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சில வேளாண் செயல்பாடுகளை கவனித்து வந்தேன். பிறகு எனது வேலையில் யாரும் குறுக்கீடு செய்யக்கூடாது என்ற நிபந்தனையோடு எனது குடும்பத்திடம் இருந்து விவசாய வேலைகளுக்கு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டேன். இது அதிக மகசூலை எடுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்ற அழுத்தத்தை எனக்கு கொடுத்தது. வேளாண்மையை மற்றும் வேளாண் பல்கலைக்கழகங்களின் பரிந்துரைகளின்படி எனது வேளாண்மையை ஆரம்பித்தேன்.

தொடர்ந்து என்னுடைய பண்ணையில் வேலை செய்தது எனக்கு விவசாயம் என்பது அதிகம் செலவு செய்து குறைந்த மகசூல் மட்டுமே தரக்கூடிய கடினமான பணியாக உணரத் தொடங்கினேன். ஒரு கட்டத்தில் விவசாயம் என்பது அர்த்தமற்றதாகவும், முட்டாள்கள் மட்டுமே அந்த தொல்லைபிடித்த வேலையை செய்வார்கள் எனவும் உணரத் தொடங்கினேன். விவசாய வேலையில் எந்த ஒரு சந்தோஷமும் எனக்கு கிடைக்கவில்லை. இந்த மாதிரி விவசாயம் செய்தால் அதை தொடர்ந்து செய்வது முடியாத

காரியம் என உறுதியாக உணர்ந்தேன். தொடர்ந்து செய்வதில் எனக்கு விருப்பம் உள்ளதா என எனக்கே உறுதியாக தெரியவில்லை. ஆனால் அதை விட்டுவிட்டு வேறு எந்த வேலைக்கும் செல்ல எனக்கு வாய்ப்பு இல்லை.

அறிவு, வேளாண்மைக்கு திறவுகோல்

நான் மாற்றுக்களை குறித்து சிந்திக்கும் போது, எப்போதும் ஒன்றை நன்கு கவனித்து சிந்தித்து பார்ப்பதும், அதை மாற்றி செய்து பார்ப்பது குறித்து யோசிப்பேன். 2000 ஆம் ஆண்டு என்னுடைய வாழ்நாளில் ஒரு பொக்கிஷமாக மசனோபு பக்குவோக்கா அவர்களின் கட்டுரையை ஒரு இதழில் கண்டேன். இயற்கை வேளாண்மை குறித்த அவரது 4 கோட்பாடுகளான உழவு செய்யாதே, களை எடுக்காதே, உரம் போடாதே மற்றும் உயிர்க்கொல்லி விஷத்தை தெளிக்காதே என்பதே சரியான வேளாண் வழிமுறையெனவும், அந்த நேரத்தில் தேவையான ஒன்றாகவும் உணர்ந்தேன். அப்போது பக்குவோக்கா அவர்கள் செய்து வரும் பருப்பு வகை லாஜிக்கை அதாவது பருப்பு வகைச் செடிகளை பிரதான பயிருக்கு முன்னரும், பின்னரும் பயிரிடும் முறையை கண்டேன். ஜீரோ வேளாண்மை தோல்வியடைவதற்கான காரணங்களை ஆராய ஆரம்பித்தேன். மூடு பயிர்கள் நிலத்தில் இல்லாததும், களைகளில் கூட பல்லுயிர்த் தன்மை இல்லாததும் தான் என அதற்கு காரணம் என நான் புரிந்து கொண்டேன். நமது வேளாண் முறைகளில் உயிர் மூடாக்கும், பசுந்தாள் உரங்களின் பங்கு குறைவாக இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். பருப்புவகை மூடாக்குச் செடிகள், மூலிகைகள் மற்றும் குறுச்செடிகளை தேட ஆரம்பித்தேன்.

நெல் வயலில் பசுந்தாள் உரமிடுதல்

டிசம்பரில் அறுவடை முடிந்தவுடன் நாங்கள் 15-20 வகையான பசுந்தாள் உரங்களையும், அதனுடன் பிப்ரவரியில் பச்சை பயிரையும் விதைத்துவிடுவோம். பச்சை பயிர் 3 மாதத்தில் அறுவடை செய்யப்பட்டுவிடும், மே மாதம் இறுதியில் மீண்டும் கொள்ளுப் பயிரை விதைத்துவிடுவோம். இந்த படர் கொடிகள் பயோமாலை இரட்டிப்பாக்கவும், பற்றுக் கொடிகள் முதல் தளமாகவும் ஜூலை - ஆகஸ்டு வரை இருக்கும். அவைகள் அனைத்தும் வெவ்வேறு உயரத்திற்கு 14 அடி உயரம் வரை வளரும். சூரிய ஒளியில் ஒரு சிறிய ஒளிக்கற்றை கூட அடர்ந்து கிடக்கும் பசுந்தாள் பயிர்கள் மீது படாது. பல்லாண்டு புற்கள் மற்றும் களைச் செடிகள் சூரிய ஒளி இல்லாத காரணத்தால் அமுக்கப்பட்டுவிடும். வேர்ப்பகுதிகள் தரையில் 2 அடி சுற்றளவிற்கு மூடப்பட்டிருக்கும். அவைகளை மடக்கி நிலத்தில் சேர்க்கும் போது 3-4 இன்ச் மண்ணானது இழைதலைகளால் நிறைந்திருக்கும் பசுந்தாள் உரப்பயிர்களாக காசியா, இண்டிகோ, கோரடலோயா, அகத்தி, எள், கடுகு, சூரிய காந்தி, சிறுதானியங்கள், சோளம், கொத்தமல்லி மற்றும் இதர பல பருப்பு வகைச் செடிகளும் பயன்படுத்துவோம்.

நெல் நட 45 நாள் கழித்து ஒரு முறை பசுந்தாள் உரமிடுதலை விட, நெல் அறுவடைக்கு பின் பசுந்தாள் உரமிடுவது 3 மடங்கு சக்தி வாய்ந்ததாகும். முதல் வருடத்தில் கூட எந்தவிதமான தயார் செய்யப்பட்ட உரங்களை நிலத்திற்கு அளிப்பது தேவையில்லை. 2-3 வருடங்களில் எப்படிப்பட்ட வளம் குன்றிய நிலத்தையும் முறைப்படுத்திவிடலாம். இதுவே, நெல் விவசாயிகள் செய்யக்கூடிய எளிதான, விரைவாக மற்றும் குறைந்த செலவில் மண்ணை வளப்படுத்தும் முறையாகும்.

எனது பண்ணையில் படரும் செடிகள், புதர்ச் செடிகள் மற்றும் ஓராண்டு, ஈராண்டு மற்றும் பல ஆண்டுகள் வளரக்கூடிய மர வகைகளை அறிமுகப்படுத்தினேன். பண்ணையை நலமாக வைக்க ஒவ்வொரு வகையான செடிக்கும் ஒரு பங்கு உள்ளது என்பதை நான் உறுதியாக நம்பினேன். மண்ணில் காற்றோட்டத்தை ஏற்படுத்த கிழங்குகளின் வேர்கள் உதவுவதால் கிழங்கு செடிகளை பயிரிட ஆரம்பித்தேன். பருப்புவகை பயிர்கள் மண்ணில் தழைச்சத்தை நிலைநிறுத்த உதவுகிறது, பல பயிர்கள் சாகுபடி, பிரதான பயிரை தாக்கும் பூச்சிகள் மற்றும் நோய்களை கட்டுப்படுத்த உதவுகிறது,

“எங்கு உங்களால் குளிர்ந்த காற்றையும், மண், மலர்கள், கனிகள் போன்றவற்றின் நறுமணங்களையும் உணரமுடிகிறதோ, எங்கு வண்ண வண்ண உயிரினங்களைகாண முடிகிறதோ, எங்கு பல்வேறு வகையான காய்கறிகள் மற்றும் பழங்களை ருசித்துப் பார்க்க முடிகிறதோ, காடுகளில் உள்ளதைப் போல் எங்கு தேனீக்கள், பறவைகள் மற்றும் விலங்குகள் போன்றவற்றின் சத்தங்களை கேட்க முடிகிறதோ அதுதான் ஒரு சிறந்த பண்ணையாகும். ஒரு வரியில் சொல்வதென்றால், நீங்கள் உங்களின் ஐம்புலன்களையும் உணரக்குடிய இடமே பண்ணையாகும்.”

பல்லாண்டு புற்செடிகளில் இருந்து கொட்டும் இலைகள், நமக்குத் தேவைப்படும் உயிர்க்கழிவுகளை தருகிறது, சுட்டெரிக்கும் சூரிய வெப்பத்தை புதர்ச்செடிகள் கட்டுப்படுத்துகின்றன, சில நச்சுத்தன்மை கொண்ட தாவரங்கள், கால்நடைகள் வெளியிலிருந்து எனது பண்ணைக்கு வராமல் தடுக்கவும், வேகமாக வளரக்கூடிய உயிர்வேலி குறுஞ்செடிகள், புதர்கள் மற்றும் மரங்கள் தேவையான உயிர்க்கழிவுகளையும், காற்றுத் தடுப்பானாகவும் செயல்படுகிறது. மேலும், பண்ணையில் உள்ள மூங்கில் மரங்கள் கடுமையாக கோடைக் காலங்களில் வெப்பத்தை தணித்து ஒரு இடம்சார்ந்த இயற்கை சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது. இறுதியாக, காடு போன்ற ஒரு தோற்றத்தை அளிக்கும் எனது பண்ணையை நிறைய மக்கள் வெளியில் இருந்து பார்த்து அதிசயித்துச் செல்கின்றனர்.

இதற்கிடையில் லீசா என்கிற குறைந்த வெளியிடு பொருள் நிலைத்த வேளாண்மை பற்றியும் கேள்விப்பட்டு அதனால் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டேன். இந்த வேளையில் குறைவான இடுபொருட்களை பயன்படுத்துவதுதான் நிலைத்த தன்மைக்கு மிக முக்கியம் என்பதை என்னால் உணர முடிந்தது. லீசா முறையை பின்பற்றுவதற்கு முதன் முதலில் எனது நெல் வயலில் நான் செய்யும் செலவு மற்றும் வரவு குறித்து ஆராய்ந்து பார்த்தேன். அப்போது நான் மொத்த செலவில் 45 விழுக்காடு உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக் கொல்லிகளுக்காக மட்டும் செலவு செய்து வந்ததை உணர்ந்தேன். இந்த செலவினங்களை தவிர்ப்பதை இலக்காக வைத்தேன்.

சர்வதேச நெல் ஆராய்ச்சி நிலைய விஞ்ஞானிகள் ஒரு வேளாண் இதழில் எழுதியிருந்த கட்டுரை எனது மனதுக்குள் நான் வைத்திருந்த மனோரீதியான குருட்டுதனத்தை நீக்க உதவியது. அந்த கட்டுரையில் நெல்பயிரை நடத்து முதல் 40 நாட்களுக்குள் பூச்சிக் கொல்லிகளை பயன்படுத்துவது நன்மை செய்யும் உயிரினங்களை கொன்று இயற்கை சமநிலையை அழித்துவிடும் என்பதால் அது தேவையில்லை என குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அதன் பிறகு ரகங்கள் தேர்வு, பசுந்தாள் உரங்களை மண்ணில் உள்ள உயிரினங்களுக்கு உணவாக கொடுத்தும், நீர் மேலாண்மை செய்தும், வேளாண் செயல்பாடுகளில் சில மாற்றங்களை செய்ததன் காரணமாக, என்னால் பூச்சி மற்றும் நோய்களினால் ஏற்படும் தொல்லைகளுக்கு தீர்வு கண்டு வெளிவர முடிந்தது.

எல்லா இடங்களிலும் பசுமை



இயற்கையிலிருந்து கற்றுக் கொண்டவை

ஆரம்பக்கட்டத்தில் நெல் நாற்றங்காலில் முளைவிட்ட நெற்பயிர்களை கிளிகள் கொத்தி தின்றுவிடும் பிரச்சனை இருந்தது. அதனை கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் கடினமான வேலையாக போய்விட்டது. சிறிது காலம் சென்ற பிறகு, அவை பயன்படுத்தப்பட்ட விதையின் அளவுகளை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன என கண்டு கொண்டேன். அதிக அளவு விதைகளை நான் பயன்படுத்தும் போது (ஒரு ஏக்கருக்கு 25 கிலோ விதைகள்) அவை பலமற்ற நாற்றுகளை உற்பத்தி செய்யும் என்பதை கிளிகள் எனக்கு கற்றுக் கொடுத்தன.

குறைந்த அளவு விதைகளை பயன்படுத்துவதற்கு மாறி ஏக்கருக்கு 5 கிலோ விதைகளை மட்டும் பயன்படுத்தினேன். அதன் உற்பத்தியான நாற்றுகள் பலமாகவும், உறுதியாகவும், விரைப்பாகவும், அதன் வேர்கள் பலமானதாகவும், நாற்றுக்களை பிடுங்கி நட்டவுடன் சிறிய நண்டுகள் கடிப்பதையும், தண்ணீரின் வேகத்திற்கு தாங்கி உறுதியாக

நிற்கவும் போதுமானதாக இருந்தது. அதேபோல் வரப்புகளிலிலும், வயல் ஓரங்களிலிலும் கிளரிசெடியா நட்டதன் மூலம் வயல் எலிகளின்நடமாட்டத்தை குறைத்து, அதோடு வேலியாகவும், தழைகளை கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது. முதலில் இவை யாவும் எனது பயிருக்கு தீங்கு விளைவிப்பவை என நான் எண்ணியிருந்தேன், ஆனால் பிறகு அவைகள் அனைத்தும் நான் செய்யும் தவறுகளை சரி செய்து கொண்டிருந்தவை என தெரிந்து கொண்டேன். ஒன்றை புரிந்து கொள்வதற்கு திறந்த மனதும், இதயமும் வேண்டும் என்பதை மேலும் அவைகள் எனக்கு சொன்னது. ஒரு செயலில் நாம் ஈடுபடும் போது நாம் எடுக்கும் அனைத்து விஷயங்களும் சரியானவையாக இருக்காது, அவற்றிற்கு சில திருத்தங்கள் வேண்டும் என்பதை நான் உணர்ந்து கொண்டேன்.

வேளாண்மை குறித்து எனது பார்வை

உள்ளூர் வேளாண் பருவநிலைக்கு ஏற்றவாறு பயிர்களை தேர்வு செய்து பயிரிடுவது வேளாண்மையை எளிதாக்கும்.

Issues and Themes of LEISA INDIA Published in English

- V.1, No. 1, 1999 - Markets for LEISA and Organic products
- V.1, No. 2, 1999 - Stakeholders in Research
- V.1, No. 3, 1999 - Restoring biodiversity
- V.2, No. 1, 2000 - Desertification
- V.2, No. 2, 2000 - Farmer innovations
- V.2, No. 3, 2000 - Farming in the forest
- V.2, No. 4, 2000 - Monocultures towards sustainability
- V.3, No. 1, 2001 - Coping with disaster
- V.3, No. 2, 2001 - Go global stay local
- V.3, No. 3, 2001 - Lessons in scaling up
- V.3, No. 4, 2001 - Biotechnology
- V.4, No. 1, 2002 - Managing Livestock
- V.4, No. 2, 2002 - Rural Communication
- V.4, No. 3, 2002 - Recreating living soil
- V.4, No. 4, 2002 - Women in agriculture
- V.5, No. 1, 2003 - Farmers Field School
- V.5, No. 2, 2003 - Ways of water harvesting
- V.5, No. 3, 2003 - Access to resources
- V.5, No. 4, 2003 - Rehabilitation of degraded lands
- V.6, No. 1, 2004 - Valuing crop diversity
- V.6, No. 2, 2004 - New generation of farmers
- V.6, No. 3, 2004 - Post harvest Management
- V.6, No. 4, 2004 - Farming with nature
- V.7, No. 1, 2005 - On Farm Energy
- V.7, No. 2, 2005 - More than Money
- V.7, No. 3, 2005 - Contribution of Small Animals
- V.7, No. 4, 2005 - Towards Policy Change
- V.8, No. 1, 2006 - Documentation for Change
- V.8, No. 2, 2006 - Changing Farming Practices
- V.8, No. 3, 2006 - Knowledge Building Processes
- V.8, No. 4, 2006 - Nurturing Ecological Processes
- V.9, No. 1, 2007 - Farmers Coming together
- V.9, No. 2, 2007 - Securing Seed Supply



- V.9, No. 3, 2007 - Healthy Produce, People and Environment
- V.9, No. 4, 2007 - Ecological Pest Management
- V.10, No. 1, 2008 - Towards Fairer Trade
- V.10, No. 2, 2008 - Living soils
- V.10, No. 3, 2008 - Farming and Social Inclusion
- V.10, No. 4, 2008 - Dealing with Climate Change
- V.11, No. 1, 2009 - Farming Diversity
- V.11, No. 2, 2009 - Farmers as Entrepreneurs
- V.11, No. 3, 2009 - Women and food sovereignty
- V.11, No. 4, 2009 - Scaling up and sustaining the gains
- V.12, No. 1, 2010 - Livestock for sustainable livelihoods
- V.12, No. 2, 2010 - Finance for farming
- V.12, No. 3, 2010 - Managing water for sustainable farming
- V.13, No. 1, 2011 - Youth in farming
- V.13, No. 2, 2011 - Trees and farming
- V.13, No. 3, 2011 - Regional food systems
- V.13, No. 4, 2011 - Securing Land Rights
- V.14, No. 1, 2012 - Insects as Allies
- V.14, No. 2, 2012 - Greening the Economy
- V.14, No. 3, 2012 - Farmer Organisations
- V.14, No. 4, 2012 - Combating Desertification
- V.15, No. 1, 2013 - SRI: A scaling up success

தற்போது, கிட்டத்தட்ட 75 விழுக்காடு வேலைகளும், இடுபொருட்களும் எனக்கு மிச்சமாகி உள்ளது. என்னுடைய பயிர் மகசூல் எனது பகுதியில் உள்ள பயிர் மகசூலோடு பார்க்கும் போது 50 விழுக்காடு அதிகரித்துள்ளது.

நமது சொந்த உற்றுநோக்குதல் மற்றும் பயன்பாடுகளில் இருந்து கற்றுக்கொள்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. ஒவ்வொரு வருடமும் தகவல்களை குறித்து வைப்பதற்கு ஒரு நாள் செலவாகிறது. ஆனால் அது எனது பண்ணை முழுவதும் எல்லா தகவல்களையும் புள்ளி விவரத்துடன் தெரிந்து கொள்ள எனக்கு உதவுகிறது. உதாரணத்திற்கு, கடந்த 10 வருடங்களாக எனது நெல் சாகுபடிக்கு அதே செலவை மட்டுமே செய்து வருகிறேன். பத்து வருடங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு எனது லாபம் 10 மடங்காக பெருகி உள்ளது. பண்ணைச் செலவுகளை மட்டுமல்லாது நாம் பார்க்கிற ஒவ்வொரு விசயங்களையும் ஆவணப்படுத்தி வைக்க வேண்டும். இதுவே நாம் எதிர்காலத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும், என்னவற்றை செய்யக்கூடாது எனவும், ஒவ்வொன்றும் நமக்கு படிப்பினையையும், நினைவூட்டவும், நமது செயல்பாடுகளை சரி செய்து கொள்வதற்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கும். கற்றுக்கொள்வதற்கு ஏராளமான விஷயங்கள் நம்மிடையே உள்ளன. வேளாண்மைக்கு நிறை புத்திக்கூர்மையும், புரிந்து கொள்ளும் தன்மையும், அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் இணைந்து வாழும் ஆர்வமும் இருக்க வேண்டும்.

நிலைத்த வேளாண்மையை நோக்கி செல்ல கிட்டத்தட்ட 16 மாற்று வழிமுறைகள் உள்ளன. அவைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை அங்கக வேளாண்மை, இயற்கை வேளாண்மை, குறைந்த வெளியிடு பொருள் நிலைத்த வேளாண்மை, நிரந்தர வேளாண்மை, உயிர் ஆற்றல் வேளாண்மை, உழாத வேளாண்மை போன்றவை. ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதமான அறிவை கொண்டவை. எதுவும் இறுதியானது இல்லை. நிறைய மக்கள் குறுக்கு வழியாக நினைத்து இரசாயன வேளாண்மைக்கு போகிறார்கள். ஆனால் நான் தேவையற்ற செலவினங்களை குறைப்பதற்காக உயிர்ச்சூழலுக்கு ஏற்ற வேளாண் முறையை கடைபிடித்தேன். மற்றபடி எனது பொருட்களுக்கு சான்றிதழ் பெறுவதற்காகவே, முத்திரை பெற்றுக் கொள்வதற்காகவோ

அல்ல. புத்தகங்கள், செயல்முறைகள், மற்றும் ஞானம் என அனைத்தும் நமது சரியான சிந்தனையை அளிப்பதற்கு தேவையான ஆதாரங்கள். இதைத்தான் கடைபிடிக்க வேண்டும் என எந்த ஒரு வேளாண் முறையும் தயார் நிலையில் இல்லை. குறிப்பாக வேளாண்மையில் வெட்டி ஓட்டும் முறை என்பது சாத்தியமில்லை.

பொதுவாக இருக்கும் துடைத்தெடுத்துவிட்ட கலாச்சாரத்திற்கு பதிலாக பசுமையான கலாச்சாரமே எனது கலாச்சாரமாகும். எங்கு உங்களால் குளிர்ந்த காற்றையும், மண், மலர்கள், கனிகள் போன்றவற்றின் நறுமணங்களையும் உணரமுடிகிறதோ, எங்கு வண்ண வண்ண உயிரினங்களை காண முடிகிறதோ, எங்கு பல்வேறு வகையான காய்கறிகள் மற்றும் பழங்களை ருசித்துப் பார்க்க முடிகிறதோ, காடுகளில் உள்ளதைப் போல எங்கு தேனீக்கள், பறவைகள் மற்றும் விலங்குகள் போன்றவற்றின் சத்தங்களை கேட்க முடிகிறதோ அதுதான் ஒரு சிறந்த பண்ணையாகும். ஒரு வரியில் சொல்வதென்றால், நீங்கள் உங்களின் ஐம்புலன்களையும் உணரக்கூடிய இடமே பண்ணையாகும்.

சணப்பும், வெல்வெட் பீன்கம் எனது முக்கியமான வேளாண் பொருட்களாகும். எனது பண்ணைகளின் தேவைக்கும், தீர்வுக்கும் அவற்றை பசுந்தாள் உரங்கள் வாயிலாக பெறுவதை நான் விரும்புகிறேன். எனக்கு உள்ள சவால் உழாமல் இயற்கை வழியில் நெல் சாகுபடியை செய்ய வேண்டும் என்பது தான். அந்த முயற்சியில் நெல்லை நிரந்தரமாக மேட்டுப்பாத்தி முறையில் செய்து பார்க்கும் அளவுக்கு வந்துள்ளேன், இன்னும் அதில் வெற்றி பெறவில்லை. மற்றுமொன்று சவால் தோட்டக்கால் பயிர்களை கோடைக்காலத்தில் எங்கு நீர்ப்பாய்ச்சுவது தேவையில்லையோ அங்கு செய்து பார்ப்பதாகும். இந்த சவால்கள் எனக்கு வேளாண்மையை மேலும் ஆர்முள்ளதாக்கி காட்டும்.

மூலம்: லீசா இந்தியா, மார்ச் 2011, வால்யூம் 13, இதழ் 1

நந்தீஸ்

சிகரிப்பூர் தாலுக்கா, சிமோகா மாவட்டம், சர்சிகுண்டி, கர்நாடகா

www.leisaindia.org

A website for learning and sharing experiences on LEISA practices.

Main features

- Space to share your LEISA experience
- A source for LEISA practices followed by farmers
- An archive of LEISA India magazines - English edition and regional editions (Tamil, Kannada, Hindi, Oriya and Telugu)
- Photos and videos on LEISA practices
- Interesting cases of people following LEISA practices

